

بهار رحمت

«مجموعه‌ای از نوحه‌های سنتی علوی»

نام کتاب	: بهار رحمت
مؤلف	: علی امینی
با همکاری	: کانون نوحه خوانان مشهد مقدس
چاپ از	: چاپ الزهرا
نوبت چاپ	: اول
تاریخ انتشار	: بهار ۱۴۰۱
طراح جلد	: مجتبی تفضلی
مرکز پخش	: مشهد، شهید آوینی، نبش گلبوی ۱، کتابفروشی امینی
تلفن پخش	: ۰۹۳۸۰۵۷۳۱۰۰

نام کتاب : بهار رحمت

مؤلف : علی امینی

با همکاری: کانون نوحه خوانان مشهد مقدس

چاپ از : چاپ الزهرا

نوبت چاپ : اول

تاریخ انتشار : بهار ۱۴۰۱

طراح جلد: مجتبی تفضلی

مرکز پخش: مشهد، شهید آوینی، نبش گلبوی ۱، کتابفروشی امینی

تلفن پخش: ۰۹۳۸۰۵۷۳۱۰۰

قیمت: ۳۵۰۰۰ تومان

امام زین العابدین علیه السلام فرمودند: پدرم (امام حسین علیه السلام) در روزی که کشته شد و خون‌ها به جوش آمده بود، مرا در آغوش گرفت و فرمود: «پسر عزیزم! دعایی را که مادرم به من آموخت و او از پیامبر صلی الله علیه و آله و ای‌شان از جبرئیل علیه السلام فرا گرفته بود، از من به خاطر بسپار که برای نیاز و هم و غم و پیشامد و امورِ سهمگین و سخت، به کار می‌آید». سپس گفت:

بِحَقِّ يَسِّ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ، وَبِحَقِّ طِهٍ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، يَا مَنْ يَقْدِرُ عَلَى حَوَائِجِ السَّائِلِينَ، يَا مَنْ يَعْلَمُ مَا فِي الضَّمِيرِ، يَا مُنْفَسًّا عَنِ الْمَكْرُوبِينَ، يَا مُفَرِّجًا عَنِ الْمَغْمُومِينَ، يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ، يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ، يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّفْسِيرِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا.

«به حقِّ یس و قرآن حکیم و به حقِّ طه و قرآن عظیم. ای که بر نیازهای خواهندگان، توانایی و آنچه را در درون‌هاست، می‌دانی! ای گشاینده سختی گرفتاران، ای گشایش‌گر اندوه غم‌زدگان، ای رحمت‌گر بر پیر سال‌خورده، ای روزی‌رسان کودکِ خرد، ای که به پرده برگرفتن، نیاز ندارد! بر محمد و خاندان محمد، درود فرست و برایم این گونه و آن گونه کن».^۱

^۱ - الدعوات للراوندي: ص ۵۴ ح ۱۳۷، بحار الأنوار: ج ۹۵ ص ۱۹۶ ح ۲۹

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
مقدمه	۱۱
معرفی کانون نوحه خوانان مشهد مقدس	۱۲
فهرست وزنی نوحه ها	۱۴
بخش اول: نیایش نامه	
اشعار مناجاتی ماه رمضان	۱۹
بخش دوم: حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف	
اشعار مهدوی	۲۷
نوحه های مهدوی	۳۴
نوحه ۱	۳۴
نوحه ۲	۳۵
نوحه ۳	۳۶
نوحه ۴	۳۷
نوحه ۵	۳۸
بخش سوم: حضرت خدیجه سلام الله علیها	
اشعار	۴۳
نوحه ها	۴۹
نوحه ۶	۴۹
نوحه ۷	۵۰
بخش چهارم: حضرت علی علیه السلام	
اشعار علوی	۵۴
نوحه های علوی	۶۵
نوحه ۸	۶۵
نوحه ۹	۶۸
نوحه ۱۰	۶۹
نوحه ۱۱	۷۱

صفحه	عنوان
۷۳	نوحه ۱۲
۷۵	نوحه ۱۳
۷۷	نوحه ۱۴
۷۸	نوحه ۱۵
۸۰	نوحه ۱۶
۸۵	نوحه ۱۷
۸۷	نوحه ۱۸
۸۸	نوحه ۱۹
۹۰	نوحه ۲۰
۹۲	نوحه ۲۱
۹۳	نوحه ۲۲
۹۵	نوحه ۲۳
۹۶	نوحه ۲۴
۹۸	نوحه ۲۵
۱۰۱	نوحه ۲۶
۱۰۲	نوحه ۲۷
۱۰۳	نوحه ۲۸
۱۰۵	نوحه ۲۹
۱۰۷	نوحه ۳۰
۱۰۹	نوحه ۳۱
۱۱۱	نوحه ۳۲
۱۱۲	نوحه ۳۳
۱۱۴	نوحه ۳۴
۱۱۶	نوحه ۳۵
۱۱۸	نوحه ۳۶
۱۲۱	نوحه ۳۷

صفحه	عنوان
۱۲۲	نوحه ۳۸
۱۲۶	نوحه ۳۹
۱۲۷	نوحه ۴۰
۱۲۸	نوحه ۴۱
۱۳۰	نوحه ۴۲
۱۳۱	نوحه ۴۳
۱۳۳	نوحه ۴۴
۱۳۴	نوحه ۴۵
۱۳۵	نوحه ۴۶
۱۳۷	نوحه ۴۷
۱۳۹	نوحه ۴۸
۱۴۰	نوحه ۴۹
۱۴۲	نوحه ۵۰
۱۴۴	نوحه ۵۱
۱۴۶	نوحه ۵۲
۱۴۹	نوحه ۵۳
۱۵۱	نوحه ۵۴
۱۵۲	نوحه ۵۵
۱۵۳	نوحه ۵۶
۱۵۵	نوحه ۵۷
۱۵۶	نوحه ۵۸
۱۵۷	نوحه ۵۹
۱۵۹	نوحه ۶۰
۱۶۱	نوحه ۶۱
۱۶۳	نوحه ۶۲
۱۶۵	نوحه ۶۳

صفحه	عنوان
۱۶۶	نوحه ۶۴
۱۶۸	نوحه ۶۵
۱۶۸	نوحه ۶۶
۱۷۰	نوحه ۶۷
۱۷۲	نوحه ۶۸
۱۷۴	نوحه ۶۹
۱۷۵	نوحه ۷۰
۱۷۶	نوحه ۷۱
۱۷۸	نوحه ۷۲
۱۸۰	نوحه ۷۳
۱۸۲	نوحه ۷۴
۱۸۳	نوحه ۷۵
۱۸۵	نوحه ۷۶
۱۸۶	نوحه ۷۷
۱۸۸	نوحه ۷۸
۱۹۱	منابع

مقدمه

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد و سپاس مخصوص خداوندیست که خالق جهان آفرینش است و رحمت بی پایان او بر عالم هستی سایه گستر است.

خداوندی که نور محبت پیمبر خاتم صل الله علیه و آله و سلم و خاندان ایشان را در سینه‌ی پیروان و محبان آنها به ودیعه نهاد و محبت آنها را وسیله‌ی شفاعت دنیا و آخرت قرار داد.

خداوندی که ماه رمضان را بهار رحمت خویش قرار داد و در این ماه درهای بهشت را گشود و درهای جهنم را بسته نمود و شیاطین را به زنجیر بسته کرد.

شکراً لله که توفیق خدمت دوباره به نغمه‌سرایان اهل بیت علیهم السلام به حقیر اعطا شد و توانستم مجموعه‌ای از اشعار و نوحه‌ها را در ماه رمضان در اختیار شما عزیزان قرار بدهم.

درپایان از همه‌ی دوستانی که در این راه همکاری کردند، کمال تشکر را دارم. مخصوصاً پدرم غلامعلی شهرستانی و دوست عزیز آقای مجتبی تفضلی که زحمت چاپ رو بر عهده داشتند.

علی امینی ۱۴۰۱/۱/۵

جهت دریافت سبک نوحه‌ها به کانال مجمع الذاکرین امام

رضا علیه السلام مراجعه کنید:

https://t.me/majma_emamreza

کانون نوحه خوان مشهد مقدس:

کانون نوحه خوانان مشهد مقدس در سال ۱۳۹۶ با هدف ترویج فرهنگ عزاداری سنتی و تعظیم شعائر حسینی تاسیس شد. در حال حاضر آقایان محمد جواد حیدری، سید رضا حسینی، محمد براتی و علی امینی در اداره و مدیریت کانون با آقای علیرضا یوسفی همکاری می‌کنند.

یکی از اصلی‌ترین فعالیت‌های کانون که ماهیت اصلی و علت ایجاد کانون می‌باشد تربیت هنرجویان و نوآموزان مداحی می‌باشد. در طی این چند سال کانون با ایجاد محیطی سالم و آموزشی در منطقه گلشهر (شهر مشهد) اقدام به آموزش و پرورش نونهالان کرده و همچنین باعث ارتقای سطح نوحه خوانی سنتی شده است. خوشبختانه امروز شاهد هستیم که دانش آموختگان کانون نه تنها در اجتماعات مشهد بلکه در سایر شهرستان‌ها به اجرای مراسم می‌پردازند

یکی دیگر از فعالیت‌های کانون در راستای اهداف مذکور، اقدام به برگزاری مسابقات نوحه خوانی سبک سنتی افغانستان می‌باشد. تاکنون موفق به برگزاری ۵ دوره مسابقات شده است که به خاطر شرایط کرونایی کشور ۲ دوره به صورت مجازی برگزار شده است.

اجرا و مدیریت مراسمات و اجتماعات بزرگ عزاداری در مناسبت‌های مختلف در شهر مشهد و در حرم مطهر رضوی و

همکاری مستمر با سایر هیئت‌ها یکی دیگر از فعالیت‌های درخشان کانون می‌باشد.

همچنین خارج از فعالیت‌های آموزشی، کانون با استفاده از موقعیت مردمی خویش اقدام به کمک‌های خیرانه از ابتدای شروع کرونا برای محرومین کرده است و در آشوب اخیر کشور افغانستان از طریق همکاری موثر با کمپین بنیاد خیریه وجه الله کابل برای کمک به مردم مظلوم افغانستان تلاش زیادی انجام داده است.

کانون نوحه خوانان مشهد کاملاً مردم نهاد و خود جوش است و وابسته به هیچ ارگان و سازمانی نمی‌باشد. جلسات هفتگی کانون دو شنبه شب‌ها در گلشهر برگزار می‌شود دوستانی که تمایل به عضویت در کانون نوحه‌خوانان مشهد را دارند می‌توانند با شماره زیر تماس حاصل فرمایند:

۰۹۳۵۱۷۳۵۹۱۲

فهرست وزنی

یکی از ویژگی‌های منحصر بفرد این کتاب «فهرست وزنی اشعار نوحه» است. در این جدول تمامی نوحه‌ها براساس وزن دسته‌بندی شده‌اند یعنی شما می‌توانید نوحه‌هایی که وزن یکسانی دارند را با یک سبک مشابه بخوانید.

وزن	شماره نوحه
۱	۱-۲۵-۷۳
۲	۲-۴-۹-۲۲-۴۳-۵۵
۳	۳-۱۷
۴	۵-۱۶
۵	۶
۶	۷-۳۲
۷	۸-۲۱-۴۰-۴۸
۸	۱۰-۱۴
۹	۱۱-۶۵-۶۶
۱۰	۱۲-۴۲-۷۱
۱۱	۱۳
۱۲	۱۵-۳۰-۶۲-۷۶
۱۳	۱۸
۱۴	۱۹
۱۵	۲۰
۱۶	۲۳
۱۷	۲۴
۱۸	۲۶

وزن	شماره نوحه
۱۹	۲۷-۵۱-۵۲-۵۳-۵۴
۲۰	۲۸-۷۴
۲۱	۲۹-۵۶
۲۲	۳۱
۲۳	۳۳-۳۴-۵۷
۲۴	۳۵
۲۵	۳۶
۲۶	۳۷-۴۴
۲۷	۳۸-۷۵
۲۸	۳۹-۶۱
۲۹	۴۱
۳۰	۴۵
۳۱	۴۶
۳۲	۴۷-۵۸
۳۳	۴۹
۳۴	۵۰
۳۵	۵۹-۶۰
۳۶	۶۳
۳۷	۶۴
۳۸	۶۷
۳۹	۶۸
۴۰	۶۹
۴۱	۷۰
۴۲	۷۲
۴۳	۷۷-۷۸

بخش اول:

نیایش نامه

(اشعار مناجاتی ماه رمضان)

ای آن که ز احسان تو هرجا سخن است
غفران ز تو و توبه شکستن ز من است
یا رب به علی ببخش عصیان مرا
که این توبه‌شکن غلام آن بت‌شکن است

سید رضا مؤید^۱

من غرق گناه آمده‌ام یا الله
با روی سیاه آمده‌ام یا الله
در سایه‌ی پیغمبر و زهرا و علی
اینجا به پناه آمده‌ام یا الله

سید رضا مؤید^۲

حاشا که نظر به بی‌پناهی نکنی
رحمی به گدای روسیاهی نکنی
ما تشنه‌ی یک نگاه پر مهر توایم
امشب نکند به ما نگاهی نکنی

سید هاشم وفایی^۳

^۱- بهار بی خزان، ص ۶۵

^۲- همان، ص ۱۲

^۳- گلبن وفا، ص ۱۰

از اشک، ترم؛ آَدخل؟ یا الله!
 شوقم، شررم؛ آَدخل؟ یا الله!
 گفتند "پذیرایی" و مهمان داری
 من پشت درم؛ آَدخل؟ یا الله!

سید جواد هاشمی (تربت)^۱

چون روح که در قالب جان می آید
 باران به کویر تشنه گان می آید
 ای آنکه وصال آسمان می خواهی
 برخیز صدای رمضان می آید

حسن کردی^۲

ماه رمضان دیده به ما دوخته است
 ماهی که چراغ رحمت افروخته است
 یک شب، شب قدر است در این ماه، ولی
 جبران هزار فرصت سوخته است

محمد جواد غفور زاده (شفق)^۳

^۱- کانال جواد هاشمی (تربت)

^۲- کانال اشعار آیینی حسینیه

^۳- خورشید کعبه، ص ۲۳۹

دلت را خانه‌ی ما کن مصفا کردنش با من
به ما درد دل افشا کن مداوا کردنش با من

اگر گم کرده‌ای ای دل کلید استجابت را
بیا یک لحظه با ما باش پیدا کردنش با من

بیفشان قطره‌ی اشکی که من هستم خریدارش
بیاور قطره‌ای اخلاص، دریا کردنش با من

اگر درها به رویت بسته شد دل بر مکن باز
در این خانه دَقّ الباب کن و کردنش با من

به من گو حاجت خود را اجابت می‌کنم آنی
طلب کن آنچه می‌خواهی مهیا کردنش با من

بیا قبل از وقوع مرگ روشن کن حسابت را
بیاور نیک و بد را جمع و منها کردنش با من

چو خوردی روزی امروز، ما را شکر نعمت کن
غم فردا مخور تأمین فردا کردنش با من

به قرآن آیه‌ی رحمت فراوان است ای انسان
بخوان این آیه را تفسیر و معنا کردنش با من

اگر عمری گنه کردی مشو نومید از رحمت
تو نام توبه را بنویس امضا کردنش با من

ژولیده نیشابوری^۱

گناه روی گناهم بود، چه چاره کنم
سِزَد ز غصه گریبان خویش پاره کنم

روا بود که روم با شتاب، سوی جحیم
اگر به نامه‌ی اعمال خود نظاره کنم

ز بس که توبه شکستم، شدم ز توبه خجل
خدای من، به چه رو توبه‌ی دوباره کنم

توان شمرد گناهان بی‌شمار مرا
چگونه عفو تو را می‌توان شماره کنم

شراره‌های گناهم کشیده سر به سپهر
مگر پناه به عفو تو زین شراره کنم

فزونی گنهم باز هم فزون آید
اگر مقایسه با کثرت ستاره کنم

اگر تو در نگشایی به من، کجا بروم
وگر ز لطف نبخشی مرا، چه چاره کنم؟

^۱ ای قلب‌ها بسوزید، ص ۱

به عزت قسم از خجلت گناه کم است
گر از دو دیده روان، خون دل هماره کنم؟

خدای من تو به میثم کرامتی فرما
مگر که با مددت از گنه کناره کنم

میثم سازگار^۱

نروم از سر کویت چه برانی چه بخوانی
به خدایت قسم، برتر از آنی که برانی

به تو مأنوسم و یکدم ز تو مأیوس نگردم
چه به عرشم بکشانی، چه به خاکم بنشانی

بنوازی، بگدازی، تو حکیمی، تو بصیری
بگشی، زنده کنی، مصلحت از توست، تو دانی

من بیچاره به غفلت ز تو هر سو بگریزم
تو کرامت کنی و باز به سویت بکشانی

که مرا می‌دهد از لطف پناهی؟ تو پناهی
که تواند گره از من بگشاید؟ تو توانی

چه عذابم کنی از خشم و چه از مهر ببخشی
این محال است که از مملکت خود تو برانی

^۱-نخل میثم ج ۵، ص ۳۴

هرچه خواهی به سرم آر ولی روی مگردان
هرچه دادی بستان لیک خودت را نستانی

وای از سختی جان‌کندن و از لحظه‌ی مرگم
تو مگر پیش‌تر از مرگ، علی را برسانی

میثم از کوی تو جایی نرود گفتم و گویم
نروم از سر کویت چه برانی چه بخوانی

میثم سازگار^۱

^۱-همان، ص ۴۱

بخش دوم:

حضرت مهدی عجل الله تعالی

فرجه الشریف

(مرثیه با و نوحه های مهدوی)

بی اذن تو هرگز عددی صد نشود
 بر هر که نظر کنی دگر بد نشود
 زهرا تو دعا کن که بیاید مهدی
 زیرا تو اگر دعا کنی رد نشود

سید مجتبی شجاع^۱

هر راه به جز راه تو کج خواهد شد
 بی لطف تو آسمان فلج خواهد شد
 ما منتظران اگر بخواهیم همه
 امسال همان سال فرج خواهد شد

سید مجتبی شجاع^۲

چون نی به نوای تو که باشم... خوبم
 مشمول دعای تو که باشم... خوبم
 هرچند کبوتری شکسته بالم...
 اما به هوای تو که باشم... خوبم

سید مجتبی شجاع^۳

^۱-دست نوشته‌ی شاعر

^۲-همان

^۳-همان

گر سبز شوی بهار را دریابی
 شیرینی انتظار را دریابی
 تعجیل فرج بخواه با هر صلوات
 تا دولت وصل یار را دریابی

شفق^۱

ای مصلح کل ز دیده پنهان تا کی؟
 احباب ز غیبت پریشان تا کی؟
 بر جسم جهان وجود تو جان باشد
 ای جان جهان، جهان بی جان تا کی؟

قاسم استادی^۲

فریادگر صلح و صفا می آید
 آن متنقم خون خدا می آید
 مهدی که ز پرده پرده تکبیرش
 فریاد شهید کربلا می آید

سید رضا مؤید^۳

^۱- کدام جمعه، ص ۷۰

^۲- گلزار ثابت، ص ۱۸۰

^۳- هار بی خزان، ص ۳۲۰

خوب است که ماه آسمانت باشی
 پروانه‌ی بی‌قرار جانت باشی
 ای شیعه مراقبت کن از اعمال
 تا زینت صاحب الزمانت باشی

سید مجتبی شجاع^۱

برای روز وانفسا چه کردی؟
 برای توشه‌ی عقب‌ا چه کردی؟
 چه می‌گویی اگر فردا بپرسند
 برای یوسف زهرا چه کردی؟

سید مجتبی شجاع^۲

آن‌انکه صفا، موسم حج داشته‌اند
 از برکت ثامن الحجج داشته‌اند
 آن‌انکه امان ز فتنه پیدا کردند
 توفیق دعا بهر فرج داشته‌اند

سید مجتبی شجاع^۳

^۱- دست نوشته‌ی شاعر

^۲- همان

^۳- همان

جز ذکر توام نیست ثنائی و دعایی
بی حال و هوای تو چه حالی؟ چه هوایی؟

بی زخم تو محروم بود سینه ز مرهم
گر درد نبخشی، چه طبیبی؟ چه دوایی؟

بگذار که چون گرد به خاکت بنشینم
تا بر سر پایم، بگذاری کف پایی

از مرتبه و قدر و جلالش نشود کم
گر پادشهی چشم گشاید به گدایی

عمری گذرانیدیم و دریغا که ندیدیم
روزی که زما سرزنند جرم و خطایی

از گوش کر خود گله داریم و گرنه
هر لحظه به ما از تو رسیده است صلایی

مرغان هوا، خلق زمین، ماهی دریا
هر یک به زبانی ز تو گویند ثنائی

ایمن شده از روز مکافات و نگفتیم
هر لحظه‌ی این عمر بود روز جزایی

افسوس که در کوی تو بودیم و نبودیم
از پرتوی حُسن نگرفتیم ضیائی

از زلف تو تحصیل نکردیم عبیری
وز رنگ تو بر دل نگرفتیم جلایی

میثم نتوان چید گل از باغ ولایت
تا دست نیاری به سوی خار بلایی

میثم سازگار^۱

نفس‌ها ناله‌های زار شد، آیا نمی‌آیی؟
جگرها شعله‌های نار شد، آیا نمی‌آیی؟

پناه مؤمنین، از مؤمنین حالی نمی‌پرسی؟
امام شیعه، شیعه خوار شد، آیا نمی‌آیی؟

علی از چاه‌های کوفه هم گردیده تنهاتر
هزاران غصه با او یار شد، آیا نمی‌آیی؟

جهان گردیده پر از عمروعاص و معاویه
علی بی مالک و عمار شد، آیا نمی‌آیی؟

به جرم شیعه بودن ای بسا بی‌پا و دست و سر
هزاران میثم تمار شد، آیا نمی‌آیی؟

چه سرها که یزیدی‌ها بریدند از حسینی‌ها
دوباره کربلا تکرار شد، آیا نمی‌آیی؟

^۱- آتش مهر، ص ۲۱۳

فزون از برگ‌های نخل‌ها و ریگ صحراها
ستم با حیدر کرار شد، آیا نمی‌آیی؟

تو می‌دانی چرا در روز روشن بین آن کوچه
جهان در چشم زهرا تار شد، آیا نمی‌آیی؟

میثم سازگار^۱

آیینی جمال خداوند اکبر است
گنجینه‌ی صفات کمال پیمبر است

از خانواده‌ی کرم و قبله‌ی شرف
از آیه‌های کوثر و از نسل حیدر است

خورشید تابناک ولایت که فیض او
بر اهل آسمان و زمین سایه‌گستر است

دل می‌دهد نوید طلوع ظهور او
آری بهار بعد زمستان مقدر است

روز ظهور، روز خدا، روز رحمت است
روزی که حق مقابل باطل مظفر است

آرام جان فاطمه از راه می‌رسد
رزم‌آوری که وارث شمشیر حیدر است

^۱- همان، ص ۲۰۹

با ذوالفقار در کف و با هیبتی شگرف
انگار حیدر است که در راه خیبر است

همدرد گریه‌های غریبانه‌ی پدر
مرهم به زخم پهلوی خونین مادر است

دل‌های عاشقان همه در بند زلف او
عشق طهور عشق به آل پیمبر است

این یادگار سینه به سینه رسیده است
آری حدیث عشق حدیثی مکرر است

علی امینی^۱

نوحه ۱: زبانحال سینه زن با امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف

ای امید دل، همه یابن الحسن
 گل گلشن فاطمه یابن الحسن
 از ازل بر عشق تو خو کردم
 من بی مایه، به تو رو کردم
 یوسف زهرا، مددی مولا

شب هجر تو را، کی سحر می رسد
 ز ظهورت به ما، کی خبر می رسد
 من ز هجر روی تو غمگینم
 از خدا خواهم تا تو را بینم
 یوسف زهرا، مددی مولا

کی اثر بخشد این، شعله ی آه من
 کی به کعبه زنی، تکیه ای ماه من
 کی به سرآید هجر دلگیرت
 کی به گوش آید صوت تکبیرت
 یوسف زهرا، مددی مولا

گر سیه ز گنه، شده پرورنده ام
 سیدی سیدی، از تو شرمنده ام
 التفاتی کن، به سیه رویی
 بشنوم ای گل، ز تو من بویی

به تسلی قلب همه تو بیا

به نماز شب فاطمه تو بیا

از خدا خواهیم، زنده ما مانیم

تا نمازی پشت سرت خوانیم

یوسف زهرا، مددی مولا

سید هاشم وفایی^۱

نوحه ۲: زبانحال سینه زن با امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف

چرا از پرده‌ی غیبت، نمی‌گردی عیان مهدی

تو مولایی تو آقایی، تویی صاحب زمان مهدی

بیا مهدی، بیا مهدی

چه می‌شد جمعه‌ای آید، به گوش ما صدای تو

ببینم در کنار دیدگانم جای پای تو

بیا مهدی، بیا مهدی

اگر آیی سر و جان را، فدایت می‌کنم مهدی

بیا هر صبح جمعه من، صدایت می‌کنم مهدی

بیا مهدی، بیا مهدی

دعای ندبه می‌خوانم، دعايت می‌کنم مهدی

بیا تا دیدگان خاک کف پایت کنم مهدی

بیا مهدی، بیا مهدی

اشعری^۲

^۱- گلبن وفا، ص ۳۰۱

^۲- نوای ذاکرین، ص ۲۲۲

نوحه ۳: زبانحال سینه زن با امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف

ای گلشن بهشت، سرمست بوی تو
ای آرزوی دل، دیدار روی تو
دل مبتلای تو، سر خاک پای تو

دستم به دامت، مهدی بیا بیا

شام غم و فراق، کی می شود سحر
کی می شود رخ، ماه تو جلوه گر
ای ماه تر ز ماه، کی می رسی ز راه

دستم به دامت، مهدی بیا بیا

ای مرهم دل، خونین مرتضی
زخم سر علی، گوید بیا بیا
ای تیغ در نیام، بشتاب بر قیام

دستم به دامت، مهدی بیا بیا

از هر خرابه ای، امشب رسد ندا
ای مونس دل، غمدیدگان بیا
دل های بی قرار، در انتظار یار

دستم به دامت، مهدی بیا بیا

شب نیمه شد ولی، مولا نیامده

ایتام کوفه را، بابا نیامده

ای یار آشنا، مشکل گشای ما

دستم به دامت، مهدی بیا بیا

علی امینی^۱

نوحه ۴: زبانحال سینه زن با امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف

شب قدر آمد و دارم، تمنای وصال دوست

که هرچه دارم از دریای مهر بی کران اوست

کجایی ای گل زهرا

الا ای یوسف زهرا، تو مهمان که ای امشب

مدینه می روی یا رهسپار مکه ای امشب

کجایی ای گل زهرا

به شهر کاظمینی یا، که در کرب و بلائی تو

نجف یا مسجد کوفه، و یا در سامرای تو

کجایی ای گل زهرا

بیا ای منجی عالم، جهان در انتظار توست

بیا ای مونس دلها، که دلها بی قرار توست

کجایی ای گل زهرا

بیا تا خانه‌ی دل را، مہیای تو گردانیم

به شوق دیدن رویت، گلاب از دیده افشانیم

کجایی ای گل زهرا

علی امینی^۱

نوحه ۵: زبانحال سینه‌زن با امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف

ای قبله‌ی نمازگزاران آسمان

ای خلق عالمت به سر سفره میهمان

هجر تو کرده قامت اسلام را کمان

الغوث یا بن فاطمه الغوث الامان

عجل علی ظهورک یا صاحب الزمان

ای روح دین حقیقت ایمان بیا بیا

ای جان جان و مصلح کل جهان بیا

تنها امید عترت و قرآن بیا بیا

خورشید تا به کی به پس ابرها نهان

ای غائب از نگاه و چراغ دل همه
 داغ فراق تو شده داغ دل همه
 گل کرده این شراره به باغ دل همه
 آه از جگر بر آمده آتش گرفته جان

عجل علی ظهورک یا صاحب الزمان

ای پر ز اشک چشم تو صحرا بیا بیا
 ای سینه سوز ناله زهرا بیا بیا
 ای آرزوی زینب کبری بیا بیا
 تا چند سرو قامت دخت علی کمان

عجل علی ظهورک یا صاحب الزمان

مولا کنار چاه صدا می زند تو را
 زهرا به سوز و آه صدا می زند تو را
 زینب به قتلگاه صدا می زند تو را
 زخم عزیز فاطمه گوید به هر زبان

عجل علی ظهورک یا صاحب الزمان

از قلب داغدیده ندا می رسد بیا
 از ناله ی کشیده ندا می رسد بیا
 از حنجر بریده ندا می رسد بیا
 ای داغدار لعل لب و چوب خیزران

عجل علی ظهورک یا صاحب الزمان

تا کی ز دیده اشک فشانیم سیدی
تا کی در انتظار بمانیم سیدی
تا کی دعای ندبه بخوانیم سیدی
تا کی سر بریده‌ی جد تو بر سنان

عجل علی ظهورک یا صاحب الزمان

یاران دعا کنید که دلدار می رسد
خورشید از درون شب تار می رسد
صبح ظهور و وصل رخ یار می رسد
میثم بریز اشک و دعای فرج بخوان

عجل علی ظهورک یا صاحب الزمان

میثم سازگار^۱

بخش سوم:

حضرت خدیجہ سلام اللہ علیہا

(مرثیہ ما و نوحہ ما)

فقدان خدیجه بر پیمبر سخت است
از پای فتاده، مرگ همسر سخت است
با این همه بر فاطمه گرید زیرا
بی‌مادری از برای دختر سخت است

رستگار^۱

هر گوشه‌ی خانه چشم دوزد زهرا
از داغ چو شمع برافروزد زهرا
یا رب چه کند پیمبرت چون نگرد
در خانه‌ی بی خدیجه سوزد زهرا

رستگار^۲

هر شیعه پریشان خدیجه‌ست امشب
غم‌دیده و گریان خدیجه‌ست امشب
بر زانوی غربت است زهرا را سر
چون شام غریبان خدیجه‌ست امشب

رستگار^۳

^۱-ستارگان حجاز، ص ۲۵

^۲-همان

^۳-همان

امروز خدیجه راحت از غم‌ها شد
 دردا که پیمبر خدا تنها شد
 شد خانه‌ی بی‌خدیجه بیت‌الاحزان
 تا نوبت خانه‌داری زهرا شد

رستگار^۱

گریان شده چشم مصطفی در مِحَنَت
 قربان غریبی تو و یاسمنت
 ای شد کفن تو جامه‌ی پیغمبر
 عالم به فدای نوه‌ی بی‌کفنت

سید مجتبی شجاع^۲

هر بار که دختر تو یا اُمّا کرد
 با ناز، نبی، نوازش زهرا کرد
 قربان سه ساله‌ای که سیلی می‌خورد
 هر جا که دلش بهانه‌ی بابا کرد

سید مجتبی شجاع^۳

^۱-همان

^۲-دست نوشته‌ی شاعر

^۳-همان

وقتی که چشم خلق خدا ناسپاس بود
تنها خدیجه بود که گوهرشناس بود

تا سر نهد به پای رسول امین ز شوق
در بارگاه عشق پُر از التماس بود

این افتخار اوست که در طول عمر خویش
با بهترین پیمبر حق در تماس بود

گنجینه‌ی معارف ایمان و منزلت
آئینه‌ی تجلی و پر انعکاس بود

مال و منال را به فقیران مکه داد
کی در کمند نفس و طعام و لباس بود

خوف و رجای او به ره دین حق گذشت
از جاهلان مکه کجا در هراس بود

غفلت نکرد لحظه‌ای از حق، خدا گواست
تا آخرین نفس به جهان حق شناس بود

روز وداع خویش «وفائی» از این جهان
آزرده دل، به خاطر آن باغ یاس بود

سید هاشم وفایی^۱

^۱- کانال اشعار آیینی حسینیّه

به تابناکی روی تو آفتابی نیست
به نکهت نَفَسِ پاک تو گلابی نیست

اگر محاسبه‌ای است در امور جهان
حسابدار تو آستی جز این حسابی نیست

تو از زبان محمد قصیده‌ای داری
که این قصیده‌ی زیبا به هر کتابی نیست

نقاب از رخ احمد مگر تو برداری
که شمس قبله‌ی حاجات را نقابی نیست

چه دُرّ ناب که در پوشش صدف داری
قسم به فاطمه این گونه دُرّ نابی نسیت

شبی که طاق سما را نظاره می‌کردم
مرور کردم و دیدم چنین شهابی نیست

تو تاب از دل فرشتگان ربودی و بس
دگر ز پهنه‌ی افلاک بازتابی نیست

سید حسن خوش‌زاد^۱

^۱-کلید گمشده، ص ۳۹، گزیده‌ای از ابیات

خدیجه رفت از دنیا ولی باقی‌ست غم‌هایش
توان، غم‌های او را دید در سیمای زهرایش

خدیجه بانوی اسلام در حالی از دنیا رفت
که گردی هم نبود اندر بساط از مال دنیایش

اگر زن‌های مکه روی برمی‌تافتند از او
گذشت و خاک سرد آخر به گرمی شد پذیرایش

پیمبر را دل از داغ ابوطالب در آتش بود
که مرگ نابهنگام خدیجه سوخت اعضایش

خدیجه رفت و تنها شد پیمبر، رحمتی یار رب
که نگذارد از این پس فاطمه یک لحظه تنهایش

گذشته کار پیغمبر ز گریه، داغ جانسوز است
مگر دیدار زهرایش دهد قدری تسلایش

غم بی‌مادری در صورت زهرا نمایان است
ولی کوشد مگر پنهان کند از چشم بابایش

چه حزن‌انگیز باشد بهر دختر خانه بی‌مادر
که هر گوشه نظر می‌افکند خالی بود جایش

خدیجه چشم پوشید از جهان پیر در حالی
که بود آثار اندوه و غم زهرا به سیمایش

همی دربارهی زهرا سفارش کرد بر اسماء
که مادر شو به زهرا بیت شوهر شد چو مأوایش

نشد یک لحظه هم اسماء جدا از فاطمه حتی
شبّی که غسل می داد و کفن می کرد مولایش

به یاد جدهی خود «رستگار» از دیده ریزد اشک
که شاید قطرهی اشکی کند واصل به دریایش

رستگار^۱

^۱-ستارگان حجاز، ص ۲۵

نوحه ۶: زبانحال سینه زن با حضرت خدیجه سلام الله علیها

داغ محنت می زند لاله ی امّ القری
 بوی غربت می دهد اشک خون مصطفی
 آنکه خورشید رسالت شد دلش
 می کند گریه به شمع محفلش
این غم پیغمبر است کوثرش بی مادر است

رحمت للعالمین کرده با جانش وداع
 بانوی عصمت کند با عزیزانش وداع
 در میان اشک و آه و زمزمه
 ذکر یا اُمّاه گرفته فاطمه
این غم پیغمبر است کوثرش بی مادر است

بانوی عصمت که بود یار و همراز نبی
 باغ ایمانش گرفت عطر اعجاز نبی
 در ره آیین و عشق همسرش
 هستی خود کرده وقف داورش
این غم پیغمبر است کوثرش بی مادر است

بهر ختم النبیا روز رنج و بی کسی
 هیچ کس چون او نداشت غصه و دلواپسی
 دامن شایسته ی او گوهری
 پرورد مانند زهرا دختری

مصطفی خون می‌گریست از وصیت‌های او
 رمز غربت می‌شنید از لب زهرای او
 بر تن مظلومه‌ی آن ممتحن
 جامه‌ی وحی الهی شد کفن
 این غم پیغمبر است کوثرش بی‌مادر است
 جعفر رسول زده^۱

نوحه ۷: زبانحال سینه‌زن با حضرت خدیجه سلام الله علیها

ای نور در شب تار، یا حضرت خدیجه
 مهر سپهر دوار، یا حضرت خدیجه
 یا حضرت خدیجه
 بر تو سلام جبریل، بر تو سلام احمد
 بر تو سلام دادار، یا حضرت خدیجه
 یا حضرت خدیجه
 ای بانوی بهشتی، از دامن زلالت
 کوثر شده پدیدار، یا حضرت خدیجه
 یا حضرت خدیجه
 مکه گواه باشد، دُرّ یتیم او را
 تنها تویی خریدار، یا حضرت خدیجه
 یا حضرت خدیجه

^۱-ستارگان حجاز، ص ۱۷۲

غار حرا چهل شب، طعم محبت را
بر لب نمود اظهار، یا حضرت خدیجه

یا حضرت خدیجه

پیراهن گل سرخ، جای کفن به تن کن
ای روح سبز گلزار، یا حضرت خدیجه

یا حضرت خدیجه

سالی که رخت بستی، کعبه شده سیه پوش
مکه شده عزادار، یا حضرت خدیجه

یا حضرت خدیجه

نوحه سرا علی و، افلاک سینه زن شد
چشم نبی ست خونبار، یا حضرت خدیجه

یا حضرت خدیجه

جای تو بود خالی، شد دختر تو مادر
در بین درب و دیوار، یا حضرت خدیجه

یا حضرت خدیجه

جای تو بود خالی، که فضا را صدا زد
خون ریخت چشم مسمار، یا حضرت خدیجه

یا حضرت خدیجه

میثم مومنی نژاد^۱

بخش چهارم:

حضرت علی علیه السلام

(مرثیه ها و نوحه های علوی)

گر دم ز ولایش نزنم... می میرم
 گر پر به هوایش نزنم... می میرم
 در هر نفسی علی می گویم
 یک لحظه صدایش نزنم... می میرم

سید مجتبی شجاع^۱

گر جمع شود غم به دلم... یک دنیا
 افتد گره ار به مشکلم... یک دنیا
 تا مهر علی به سینه دارم غم نیست
 گر صف بکشد مقابلم... یک دنیا

سید مجتبی شجاع^۲

چون روح ز جسم ماسوا رفت علی
 ای مسجد کوفه در کجا رفت علی
 در سجده خدا به دیدن او آمد
 یا آنکه به دیدن خدا رفت علی

سید رضا مؤید^۳

^۱-دست نوشته‌ی شاعر

^۲-همان

^۳-بهار بی خزان، ص ۶۲

تا دست به دامن محبت نبری
 بر درگه دوست ره به شوکت نبری
 گر طاعت جنّ و انس هم با تو بود
 بی حبّ علی راه به جنت نبری

سید هاشم وفایی^۱

از درد تو عارفان دوا یافته‌اند
 در خاک تو اکسیر شفا یافته‌اند
 با چشم دل خویش خدا را دیدند
 آنان که، علی، مهر تو را یافته‌اند

سید هاشم وفایی^۲

هرچند که قطره قطره بشمارند آب
 آنقدر که دجله دجله گرد آرند آب
 احصا نشود فضل علی، که این دریا
 افزوده شود هرآنچه بردارند آب

سید رضا مؤید^۳

^۱- گلبن وفا، ص ۵۰

^۲- همان

^۳- بهار بی خزان، ص ۶۵

ورد شب و ذکر روز من، ناد علی است
این ناد علی گفتنم از یاد علی است
روزی که شوند جمع، اهل عرصات
چشم همه بر علی و اولاد علی است

شوقی اصفهانی^۱

فرمود نبی: ز من جدا نیست علی
در هر نفسی به عشق من زیست علی
در نصّ صریح ((قل تعالوا ندعو))
مقصود حق از ((انفسنا)) کیست؟ علی

محمد جواد غفور زاده (شفق)^۲

از فتنه و اختلاف دوری می کرد
صرف نظر از حق ضروری می کرد
می خواست که اسلام نیفتد از پای
یک چارم قرن اگر صبوری می کرد

محمد جواد غفور زاده (شفق)^۳

^۱- کانال جواد هاشمی (تربت)

^۲- همان

^۳- خورشید کعبه، ص ۲۰۴

ما حاجت خویش با علی می‌گوییم
 عیسی نفسیم تا علی می‌گوییم
 مانند کبوتران عاشق، عمری
 در اوج و فرود یا علی می‌گوییم

محمد جواد غفور زاده (شفق)^۱

آن شب، شب قدر را سحر کرد علی
 با شوق وصال، ترک سر کرد علی
 با زمزمه‌ی ((فُزْتُ وَ رَبِّ الْكَعْبَةِ))
 از خاک به افلاک سفر کرد علی

محمد جواد غفور زاده (شفق)^۲

در چشم من، آیینه علی، آب علی است
 مهتاب علی، مهر جهان تاب علی است
 خون سراو کنار سجاده نوشت
 ((مظلوم‌ترین شهید محراب علی است))

محمد جواد غفور زاده (شفق)^۳

^۱-همان، ص ۲۱۳

^۲-همان، ص ۲۴۵

^۳-همان، ص ۲۵۴

ای افتخار حِلّ و حرم، یا علی مدد
 ای چشمه‌ی زلال کرم، یا علی مدد
 ای کعبه زادگاه تو، مولی الموحدین
 ای محو جلوه‌ی تو حرم، یا علی مدد
 آمد برون ز جنت و شد توبه‌اش قبول
 آدم که گفت دم همه دم، یا علی مدد
 وقتی خلیل هیبت بت‌خانه را شکست
 فریاد زد قدم به قدم، یا علی مدد
 اسلام، ای امیر عرب! از تو جان گرفت
 دادی تو آبرو به عجم، یا علی مدد
 ای آنکه با عدالت محض تو باز شد
 مشّت درشت ظلم و ستم، یا علی مدد
 مثل تو در یتیم نوازی کسی نشد
 در گردش زمانه عَلم، یا علی مدد

با یک اشاره‌ی تو شود بسته یا باز
دروازه‌ی وجود و عدم، یا علی مدد

در جام جان منتظران فرج ببین
غم ریخته‌است بر سر غم، یا علی مدد

ما را ولایت تو کند عاقبت به خیر
ای در کف تو لوح و قلم، یا علی مدد

خواهم ز فیض بندگی آستان تو
محتاج دیگران نشوم، یا علی مدد

ای آن که در گرفتن حق تو پشت در
یاس کبود خورده قسم، یا علی مدد

ای لطف تو زیادت‌تر از حد، قبول کن
از ما همین ارادت کم، یا علی مدد

محمد جواد غفور زاده (شفق)^۱

خداحافظ ای کوفه ای شهر غم
که در کام جان ریختی زهر غم
خداحافظ ای مهر و محراب من
گواه دل و چشم بی خواب من
خداحافظ ای سجده گاه علی
که چشم تو ماند به راه علی
خداحافظ ای نخل ها، چاه ها
جگر ناله ها، اشک ها، آه ها
خداحافظ ای روزه ها، روزها
دعاها، مناجات ها، سوزها
خداحافظ ای بوریاء، نان جو
کهن جامه با وصله ی نو به نو
خداحافظ ای چشم چون ابرها
خداحافظ ای دردها، صبرها

خداحافظ ای نان خشک و نمک

خداحافظ ای غصب گشته فدک

خداحافظ ای صبر لب دوخته

خداحافظ ای خانه‌ی سوخته

حاج علی انسانی^۱

ای نخل‌های کوفه، امام شما چه شد؟
آن اشک و شور و گریه و حال و دعا چه شد؟

محراب کوفه، سرخی دامان تو ز چیست؟
سجاده‌ی علی، علی مرتضی چه شد؟

هم صحبت غریب تو ای چاه کوفه کو؟
فریادهای آن دل درد آشنا چه شد؟

ای صحنه‌های بدر و احد کو امیرتان؟
ای ذوالفقار، بازوی شیر خدا چه شد؟

^۱-جلوه‌های پنج تن آل عبا، ص ۷۶

ای کوچه‌های شهر مدینه خبر دهید
صاحب عزای حضرت خیرالنساء چه شد؟

ای کودک یتیم که خالی‌ست سفره‌ات
آورد آن که بهر تو هر شب غذا چه شد؟

ای بام کوفه، بانگ اذان علی کجاست؟
آن صوت دلنشین و صدای رسا چه شد؟

پیر مریض، یار غریبی که نیمه شب
می‌ریخت در دهان تو هر شب دوا چه شد؟

ای کوفه آن امیر غریبی که سال‌ها
دیده‌است از رعیتش آزارها چه شد؟

میثم بخوان ز سوز جگر روضه‌ی علی
با ما بگو که آن شه‌ارض و سما چه شد؟

میثم سازگار^۱

^۱-نخل میثم، ج ۵، ص ۲۲۲

عالم و آدم کند، گریه برای علی
حیف که در خاک شد، قد رسای علی

نخل بود منتظر، چاه بود بی قرار
حیف که خاموش شد، صوت دعای علی

گریه کند صبح و شام، اشک فشانند مدام
تا که عدالت زند، بوسه به پای علی

زندگی بی علی، سخت تر از مردن است
کاش که ما می شدیم، کشته به جای علی

دامن محرابِ خون، گشته بر او قتلگاه
مسجد کوفه شده، کرب و بلای علی

تیغ به دشمن دهد، بذل به قاتل کند
گر ببرد کودکی، شیر برای علی

مسجدیان یک طرف، جمله گشایید صف
تا که یتیمان نهند، سر به سرای علی

پیر فقیری زند، بر سر و بر سینه‌اش
 طفل یتیمی شده، نوحه‌سرای علی
 بذل و عنایت ببین، لطف و کرامت ببین
 قسمت قاتل شده، سهم غذای علی
 می‌دمد از سنگ‌ها، ناله‌ی یاسیدی
 می‌چکد از نخل‌ها، اشک عزای علی
 ثروت هر کس همان، مال و منالش بُود
 هستی میثم بود، مهر و ثنای علی

میثم سازگار^۱

^۱-همان، ص ۲۲۳

نوحه ۸: زبانحال سینه زن با امام علی علیه السلام

ای شرف ماسوا، شاه ولایت علی
 ای که تویی مظهر، عدل و عدالت علی
 ای شرف ماسوا، شاه ولایت علی

معدن مهر و وفا، منبع جود و سخا
 آیت ایزد نما، شافع روز جزا
 دست یداللهیات، بر همه مشکل گشا
 کن نظری سوی ما، جان به فدایت علی
 ای شرف ماسوا، شاه ولایت علی

شام و سحر دم به دم، نام تو ورد زبان
 شوکت والای تو، شد شب معراج عیان
 خاک سر کوی تو، بر همه کهف امان
 راه سعادت علی، شمس هدایت علی
 ای شرف ماسوا، شاه ولایت علی

زاهد شب زنده دار، محو رخ کردگار
 صاحب تیغ دو سر، صف شکن روزگار
 غیرت و مردانگی، مانده ز تو یادگار
 فاتح خیبر علی، شیر شجاعت علی

آتش عشقت شده، در دل ما شعله‌ور
 بر افق فهم ما، وصف تو گنجد مگر
 مادر گیتی نژاد، همچو تو فرزانه‌فر
 کعبه‌ی مقصود ما، قبله‌ی حاجت علی

ای شرف ماسوا، شاه ولایت علی

من به کدامین زبان، عقده‌ی دل وا کنم
 سوزم و سازم و یا، شکوه ز دنیا کنم
 شور و نوایی ز اندوه تو برپا کنم
 گریه کنم از غمت، تا به قیامت علی

ای شرف ماسوا، شاه ولایت علی

وقت نماز سحر، خیره سر کافری
 از ره کین ناگهان، زد به سرت خنجری
 لاله‌ی فرقت شکافت، همچو گل احمری
 لخته‌ی خون شد تو را، تاج شرافت علی

ای شرف ماسوا، شاه ولایت علی

محنت شیر خدا، طاقت دلها گرفت
 هاله خون سر به سر، چهره مولا گرفت
 زینب خونین جگر، ماتم عظمی گرفت
 قتلگهت گشته محراب عبادت علی
 ای شرف ماسوا، شاه ولایت علی

تا زجفا فرقت ای، خسرو خوبان شکست
 رشته‌ی امید طفلان تو از هم گسست
 بر سر و روی حسین، گرد یتیمی نشست
 گریه کند دم به دم، دیده برایت علی
 ای شرف ماسوا، شاه ولایت علی

فرهاد فکری^۱

^۱-نوای ذاکرین، ص ۳۲

نوحه ۹: زبانحال سینه‌زن با امام علی علیه السلام

نجف ای مرکز عشق و محیط شور و شیدایی
تو شمع جمع دل‌هایی، بهشت آرزوهای

علی جانم علی جانم

تو داری در دلت دُری که عالم وامدار اوست
بقای این جهان و آن جهان در اختیار اوست

علی جانم علی جانم

طبيب مهربانی که دوی دردمندان است
امیر قهرمانی که انیس مستمندان است

علی جانم علی جانم

دل دریایی‌اش از غم همیشه در تلاطم بود
به غم خو کرده بود اما به لب‌هایش تبسم بود

علی جانم علی جانم

به سوگ کوثر یاسین صدف از دیده‌اش می‌سُفت
به چاه کوفه رو می‌کرد و با آن راز دل می‌گفت

علی جانم علی جانم

شگفتا ریشه‌ی عهد و وفا را زود سوزاندند
گلش را در میان آتش نمرود سوزاندند

علی جانم علی جانم
علی امینی^۱

نوحه ۱۰: زبانه‌ال سینه‌زن با امام علی علیه السلام

غم به روی غم، بر دلت نشست
دست تو بستند، حرمتت شکست
بغض تو گوید، از غمت سخن
یا اباالمظلوم یا ابالحسن

ای عزادار، بازوی کبود
جای تو کنج، خانه‌ات نبود
در بغل گیری، زانوی محن
یا اباالمظلوم یا ابالحسن

چه بلاهایی، آمدت به سر
 بعد از این یا رب، نشکند دگر
 غیرت مردی، پیش چشم زن
یا ابالمظلوم یا ابالحسن

غنچه را با پروانه اش زدند
 مادری را در، خانه اش زدند
 تازیانه خورد، لاله در چمن
یا ابالمظلوم یا ابالحسن

استخوان غم، در گلوی تو
 آرزوی مرگ، آرزوی تو
 از شبی که شد، فاطمه کفن
یا ابالمظلوم یا ابالحسن

میثم مؤمنی نژاد^۱

^۱- کانال میثم مؤمنی نژاد

نوحه ۱۱: زبانحال سینه‌زن با امام علی علیه السلام

((حی علی خیر العمل، یعنی ولای مرتضی))

یعنی که هست خویش را، ریزی به پای مرتضی

جانم فدای مرتضی

با ذکر او بی‌اختیار، از کف قرارم می‌رود

مدح و ثنای حق بود، مدح و ثنای مرتضی

جانم فدای مرتضی

بلبل به شوق دیدن، گل نغمه‌خوانی می‌کند

پرمی‌زند مرغ دل، ما در هوای مرتضی

جانم فدای مرتضی

خورشید هم سایه‌نشین سایه‌ی مهر علی‌ست

ای کاش باشم تا ابد، زیر لوای مرتضی

جانم فدای مرتضی

با یک نظر از کار ما، صدها گره وا می‌کند

دریا شود هر قطره با، لطف و عطای مرتضی

جانم فدای مرتضی

امشب علی دارد به دل، عزم سفر از این جهان
فُزْتُ وَ رَبِّ الْكَعْبَةِ شد، بر لب نوای مرتضی

جانم فدای مرتضی

آید ندای قَدْ قُتِلَ، لرزان شده عرش خدا
محراب ریزد اشک بر، فرق دوتای مرتضی

جانم فدای مرتضی

بار دگر بر گلشن، دل می‌رسد عطر بهار
کوثر ز جنت آمده، بهر لقای مرتضی

جانم فدای مرتضی

اهل زمین و آسمان، رخت سیه در برکنید
اشک عزا ریزید در، شام عزای مرتضی

جانم فدای مرتضی

علی امینی^۱

نوحه ۱۲: زبانهال سینه زن با امام علی علیه السلام

به سحرگاه و به قرآن و اذان

به شب قدر و تمام رمضان

به هرآن کس که عزیز در توست

دلَم از بند گناهان برهان

گرچه جز معصیتم نیست ولی

بِعلیِّ بِعلیِّ بِعلیِّ

ذکرما بر در حَیِّ ازلی

بِعلیِّ بِعلیِّ بِعلیِّ

منم آن سائل دستان علی

لقمه‌ای از نمک و نان علی

صدقات شب پنهان علی

منم از جمله یتیمان علی

شده ذکر همه با صوت جلی

بِعلیِّ بِعلیِّ بِعلیِّ

ذکرما بر در حَیِّ ازلی

بِعلیِّ بِعلیِّ بِعلیِّ

سوزم از ماتم جانکاه علی
 آتش سینه‌ی پر آه علی
 ز هزاران غم و اسرار مگو
 که شنیده‌ست فقط چاه علی
 نکند وصف غمش را مثلی
 بِعَلِيِّ بِعَلِيِّ بِعَلِيِّ

ذکرما بر در حَیِّ ازلی

بِعَلِيِّ بِعَلِيِّ بِعَلِيِّ

که بُرد بهر یتیمان خبری؟
 ز آن که می‌کرد از آنجا گذری
 همه چشم‌اند به در، گوش به زنگ
 نرسد هیچ صدایی ز دری
 همه خوانند به نوحه غزلی
 بِعَلِيِّ بِعَلِيِّ بِعَلِيِّ

ذکرما بر در حَیِّ ازلی

بِعَلِيِّ بِعَلِيِّ بِعَلِيِّ

همه جمع‌اند به دور و بر او
 همه گریند به زخم سر او
 به حسین و حسنش هست ولی
 ز یتیمان سخن آخر او
 نکند شیر به زخمش عملی
 بَعْلِي بَعْلِي بَعْلِي
 ذکر ما بر در حَیِّ اِزلی
 بَعْلِي بَعْلِي بَعْلِي

محمد تقی فاضلی^۱

نوحه ۱۳: زبانه‌ال سینه‌زن با امام علی علیه السلام

به امید لطف تو آمدم به لبم سلام تو یا علی
 سر و چشم من دل و جان من به فدای نام تو یا علی
 علی یا علی
 علی ای حقیقت کم یَزَل به پیامت عاشقم از ازل
 چه شود نسیم سحر به ما بدهد پیام تو یا علی
 علی یا علی

^۱-دست نوشته شاعر

تو گل بهشت کرم شدی تو چهار رکن حرم شدی
به خدا تصور قدسیان نرسد به مقام تو یا علی

علی یا علی

به صفا و سعی و سجود تو به رکوع و آیهی جود تو
به خدا که ره به خدا برد عرفات قیام تو یا علی

علی یا علی

به روان خسته توان دهد به نگاه آینه جان دهد
به گلاب و گل هیجان دهد رشحات جام تو یا علی

علی یا علی

به یتیم خسته پدر شدی که نهاد سر روی شانعات
چه خیال اگر که زمانعات نشود به کام تو یا علی

علی یا علی

تو به موج ساحل خود دهی تو ننگین به سائل خود دهی
تو امان به قاتل خود دهی عجب از مرام تو یا علی

علی یا علی

به کجا روم من خسته دل دل من فقط به تو بسته دل
تو و این گدای شکسته دل من و فیض عام تو یا علی

محمدجواد غفور زاده (شفق)^۱

نوحه ۱۴: زبانهال سینه زن با امام علی علیه السلام

می‌گشدد مرا، هجر روی تو
می‌گشدد مرا، دل به سوی تو
زنده می‌شود، دل به بوی تو
قبله‌گاه من، خاک کوی تو

ای صنم شکن، آیت صمد

یا علی مدد، یا علی مدد

منکه سرخوش از، جام وحدتم
چون گدای شاه ولایتم
روشن از فروغ محبتم
مست بادهام، از سبوی تو

ای صنم شکن، آیت صمد

یا علی مدد، یا علی مدد

ای که شیر حق، در شجاعتی
بحر جود و فضل و عنایتی
روح بندگی و اطاعتی
ای نشان حق، خلق و خوی تو

دین قوی شد از، ذوالفقار تو
 قدرت نبی، ز اقتدار تو
 جانشینی‌اش، افتخار تو
 آبروی ما، ز آبروی تو

ای صنم شکن، آیت صمد
 یا علی مدد، یا علی مدد

خلیل اصفهانی^۱

نوحه ۱۵: زبانه‌ال سینه‌زن با امام علی علیه السلام

گشته‌ام تا من، آشنای تو
 بسته‌ام دل را، بر ولای تو
 دیده خون گرید، در عزای تو
 ای فدای تو، این سر و جانم

ای علی جانم، ای علی جانم

ای شهید حق، در دل محراب
 سنگر محراب، از غمت بی تاب

^۱-شراذه‌های عزا، ص ۳۸

از غمت بی تاب، جمله‌ی احباب
خون به سوگت از، دیده افشانم

ای علی جانم، ای علی جانم

دارد از داغت، داغ دل لاله
گل ز هجر تو، چشم پر ژاله
سوسن و نرگس، از غمت واله
من به سوگ تو، زار و نالانم

ای علی جانم، ای علی جانم

هم ز صبر تو، عقل‌ها مفتون
هم ز قتل تو، قلب‌ها محزون
هم ز فرق تو، دیده‌ها پر خون
من نیم تنها، گرم افغانم

ای علی جانم، ای علی جانم

ذات پاک تو، جلوه‌گاه حق
هرچه بینی حق، با نگاه حق
راه تو باشد، عین راه حق
ای ولای تو، اصل ایمانم

من ز جان هستم، عاشق کویت
 آرزو دارم، دیدن رویت
 در دم مردن، چشم دل سویت
 تا مگر افتد، بر تو چشمانم

ای علی جانم، ای علی جانم

صاعد اصفهانی^۱

نوحه ۱۶: زبانحال سینه‌زن با امام علی علیه السلام

ای تیغ حق‌ستان تو خاری به چشم کفر
 در هم شکسته عزم بلند تو عزم کفر
 از یک شرار قهر تو شد خوانده ختم کفر
 یا قَاهِرَ الْعَدُوِّ وَ یا وَالِیَ الْوَلِی
 یا مَظْهَرَ الْعَجَائِبِ یا مَرْتَضِیَ عَلِی

^۱ - سرود روح القدس، ص ۲۵۳

آمد چو ذوالفقار برون از غلاف تو
 شد ولوله میان عدو در مصاف تو
 خیل فرشتگان همه گرم طواف تو
 در عرصه‌ی نبرد، تو غالب به هر یلی

یا مَظْهَرَ الْعَجَائِبِ یا مرتضی علی

ای ماه مصطفی به شب تار یا علی
 ای یگانه‌تاز، در همه اعصار یا علی
 ای شهسوار، حیدر کرار یا علی
 تو عَیْنِ عِلْمِ یای یَقِینِ لَامِ مُرْسَلِی

یا مَظْهَرَ الْعَجَائِبِ یا مرتضی علی

ای آن که بر زبان تو جاری‌ست ذکر حق
 ای جام سینه‌ات شده لبریزِ مِهرِ حق
 حس می‌شود ز باغ وجود تو عطر حق
 ای در رُخْتِ جَمالِ خداوند مُنْجَلِی

یا مَظْهَرَ الْعَجَائِبِ یا مرتضی علی

عشقت قرار از دل عالم ربوده‌است
 جبریل (لا فُتِی) به ثنایت سروده‌است
 مثل تو یار و حامی احمد که بوده‌است؟
 گویند انبیاء همه با نغمه‌ی جلی
 یا مَظْهَرَ الْعَجَائِبِ یا مرتضی علی

همتای تو به عالم خلقت نیامده
 شایسته‌تر برای خلافت نیامده
 مدحی هنوز در خُور شأنت نیامده
 ای آن که بر جمیع خلائق تو افضلی
 یا مَظْهَرَ الْعَجَائِبِ یا مرتضی علی

ای سِرِّ حق، سلام خدا بر مقام تو
 بر لحظه‌ی نشستن و وقت قیام تو
 بر روزه و نماز و به ذکر مدام تو
 آیینهِ دل از جَلَوَات تو صیقلی
 یا مَظْهَرَ الْعَجَائِبِ یا مرتضی علی

دست خداست بازوی خیرگشای تو
 جای خداست سینه‌ی درد آشنای تو
 ذکر خداست خواندن مدح و ثنای تو
 در تیره‌گی دهر ولای تو مشعلی

یا مَظْهَرُ الْعَجَائِبِ یا مرتضی علی

اهل بهشت سایه‌نشین لوای تو
 خاک بهشت ذره‌ای از خاک پای تو
 دارد بهشت دیده به لطف و عطای تو
 بر اهل آسمان و زمین فیض اکملی

یا مَظْهَرُ الْعَجَائِبِ یا مرتضی علی

از فیض یک نگاه تو دل زنده می‌شود
 از گلشن صفای تو آکنده می‌شود
 دشمن ز لطف عام تو شرمنده می‌شود
 سر می‌دهم به پای ولای علی بلی

یا مَظْهَرُ الْعَجَائِبِ یا مرتضی علی

افطار غیر نان و نمک روی سفره نیست
 کی می توان شبیه علی زاهدانه زیست؟
 جز او طلایه دار شرف در زمانه کیست؟
 در انتهای معرفت یار اوّلی
 یا مَظْهَرُ الْعَجَائِبِ یا مرتضی علی

بر لب نوای سائل تنها علی علی
 نجوای چاه و نخله ی خرما علی علی
 ذکر دعای حضرت زهرا علی علی
 ای هَمَّ و غم به خواندن نامت سَیْنَجَلِی
 یا مَظْهَرُ الْعَجَائِبِ یا مرتضی علی

گلبانگ حق دمید که حق شد فدای حق
 شد رستگار شیر خدا در سرای حق
 در سجده بود گرم سپاس و ثنای حق
 قاتل کشید تیغ بر او بی مُعْطَلِی
 یا مَظْهَرُ الْعَجَائِبِ یا مرتضی علی

علی امینی^۱

نوحه ۱۷: زبانهال سینه زن با امام علی علیه السلام

ای قبله‌ی نیاز، ای کوه اقتدار
 ای رهنمای خلق، ای صبح شام تار
 آزاده زیستن، ماند از تو یادگار
 ای میر صف شکن، یا مرتضی علی
 یا مرتضی علی، یا مرتضی علی

ای نور محفل، اهل ولا علی
 ای نفس مصطفی، شیر خدا علی
 آیات حق بود، مدح تو یا علی
 ای سِرِّ ذوالَمَنَنِ، یا مرتضی علی
 یا مرتضی علی، یا مرتضی علی

عشق تو از ازل، نقشی به دل بود
 دل بی ولای تو، مانند گل بود
 در پیش پای تو، دریا خجل بود
 ای شاه مُمْتَحَن، یا مرتضی علی
 یا مرتضی علی، یا مرتضی علی

ای ماه طلعتت، زیباتر از قمر
 مشتاق نغمه‌ی، دلجوی تو سحر

می‌ریزد از لب، دریایی از گهر
یکتای در سخن، یا مرتضی علی

یا مرتضی علی، یا مرتضی علی

ای رایت الهدی، ای مظهر شرف
در آرزوی تو، دل داده‌ام ز کف
پرمی‌کشد دلم، هر لحظه تا نجف
مهرت به جان و تن، یا مرتضی علی

یا مرتضی علی، یا مرتضی علی

با یک نگاه تو، دردم دوا شود
از بند غم دل، تنگم رها شود
منزلگه دلم، جای خدا شود
ای شمع انجمن، یا مرتضی علی

یا مرتضی علی، یا مرتضی علی

آیا شود که از، دل عقده‌وا کنی
ما را تو راهی، کرب‌وبلا کنی
دل‌های خسته را، غرق صفا کنی
حرز امان من، یا مرتضی علی

علی امینی^۱

نوحه ۱۸: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

بیا زهرای من، تماشا کن مرا
 امیرالمؤمنین، شده حاجت روا
 ببین چشم ترم را، ببین زخم سرم را، نماز آخرم را
 بیا یا فاطمه

بود چشم علی، به راحت فاطمه
 طبیب من بود، نگاهت فاطمه
 نمی گیری نشانم، کجایی ای جوانم، جوان قد کمانم
 بیا یا فاطمه

دگر بر اشک من، نمی خندد کسی
 دگر دست مرا، نمی بندد کسی
 سحر شد شام تارم، گره وا شد ز کارم، بیا چشم انتظارم
 بیا یا فاطمه

بیا به دیدن، من خانه نشین
 به محراب دعا، شدم نقش زمین
 ببین مشکل گشا را، علی مرتضی را، ببین فرق دو تا را
 بیا یا فاطمه

ببیند زینبم، اگر زخم سرم
 هراسم این بود، بمیرد دخترم
 اگر آید به سویم، زند بوسه به رویم، به زینب من چگویم
بیا یا فاطمه
 سید محسن حسینی^۱

نوحه ۱۹: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

به احوال علی گریان طیب است
 حسن در ناله‌ی اَمَّن یُجیب است
 عزا گرفته نوا گرفته
امیر المؤمنین شفا گرفته
 بوی هجران رسد از بستر او
 تماشایی بود زخم سر او
 می‌میرد امشب بابای زینب
امیر المؤمنین شفا گرفته

^۱-کانال سید محسن حسینی

علی مانند گل می خندد امشب

علی بار سفر می بندد امشب

امام تنها افتاده از پا

امیر المؤمنین شفا گرفته

به سختی چشم خود از هم گشاید

که شاید فاطمه از در درآید

دل بی قرار است چشم انتظار است

امیر المؤمنین شفا گرفته

به خون پنهان رخ ماه منیر است

به دست هر یتیمی کاسه شیر است

باشد پریشان حال یتیمان

امیر المؤمنین شفا گرفته

سید محسن حسینی^۱

^۱- کانال سید محسن حسینی، با کمی تغییرات

نوحه ۲۰: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

شکر خدا وا شد گره زکارم
دیگر به زانو سرنمی گذارم
ممنوم ای تیغ جفا
کردی مرا حاجت روا

آه و واویلا

من می روم دیگر به سوی زهرا
به هر طرف پیچیده بوی زهرا
بود و نبود من کجاست
یاس کبود من کجاست

آه و واویلا

در هر قدم خون می چکد ز آهم
ای وای اگر زینب کند نگاهم
با دیدن زخم سرم
ترسم بمیرد دخترم

آه و واویلا

رسیده‌ام دیگر به آرزویم

فُزْتُ وَ رَبِّ الْكَعْبَةِ مِنْ بَغْوِي

گشته امیرالمؤمنین

چون فاطمه نقش زمین

آه و واویلا

جان می‌دهم تنها و بی‌طرفدار

ای مسجد کوفه خدانگهدار

من از نفس افتاده‌ام

شد دیدنی سجاده‌ام

آه و واویلا

سید محسن حسینی^۱

^۱-کانال سید محسن حسینی

نوحه ۲۱: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

به کوفه امشب حسین، گرفته اَمَن یُجیب

شهید محراب را، مکن جواب ای طیب

تو ای خدای جلی، شفا بده بر علی

به لانه مرغابیان، همه دعا می کنند

نخورده آب و غذا، خدا خدا می کنند

تو ای خدای جلی، شفا بده بر علی

مسجدیان منتظر، چراغ مسجد خموش

خبر رسیده که رفت، امام مسجد ز هوش

تو ای خدای جلی، شفا بده بر علی

دگر نیارد کسی، لبن برای علی

تهیه کرده حسن، کفن برای علی

تو ای خدای جلی، شفا بده بر علی

چه می شود تا که آن، امید دلخسته ها

دوباره گوید اذان، فراز گلدسته ها

تو ای خدای جلی، شفا بده بر علی

در انتظارِ علی، به درد و رنج و محن

خرابه ی آن فقیر، تنور آن پیرزن

کنار محراب شد، فاطمه صاحب عزا
 ندا دهد جبرئیل، قَدْ قُتِلَ المرتضی
 تو ای خدای جلی، شفا بده بر علی
 مسجدیان زین خبر، جامه زتن می درند
 شهید محراب را، به خانه اش می برند
 تو ای خدای جلی، شفا بده بر علی
 میثم سازگار^۱

نوحه ۲۲: مصایب شب شهادت حضرت علی علیه السلام

به دور بستم امشب، بیایید ای عزیزانم
 که من در انتظار دیدن زهرا به رضوانم
 علی جانم، علی جانم
 خدایا شاهی امشب، شدم راحت از این دنیا
 دگر چشمم نمی افتد، به روی قاتل زهرا
 علی جانم، علی جانم

^۱ - حدیث زمزمه، ص ۶۹

بیا عباس من بنشین، تو ای نور دو عین من
ز بعد مرگ من جانِ، تو و جان حسین من

علی جانم، علی جانم

ز جا برخیز و بین زهرای من با سینه‌ی خسته
امیرالمؤمنین آمد، ولی با فرق بشکسته

علی جانم، علی جانم

امیرالمؤمنین امشب، دگر تا صبح مهمان است
ملاقاتش شده ممنوع، به در چشم یتیمان است

علی جانم، علی جانم

علی بن ابی طالب، تویی حلال مشکل‌ها
مرانی از درت ما را، به جان همسرت زهرا

علی جانم، علی جانم

مهدی خرازی^۱

^۱- آوای مداحی، ص ۱۵۶

نوحه ۲۳: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

ای کوفه و چاهش، ای اختر و ماهش
ای اشک و ای زمزمه، ای دوری فاطمه، زخم زبان همه
رفتم خداحافظ

ای دشت و نخلستان، ای سفره‌ی بی‌نان
بر رفتن آماده‌ام، از ناله افتاده‌ام، محراب و سجاده‌ام
رفتم خداحافظ

هستم تماشائی، مردم ز تنهائی
ای لحظه‌های سجود، ای آسمان کبود، ای خانه‌ی پر زدود
رفتم خداحافظ

شمع سحرهستم، چشمان خودبستم
دیگر نگویم سخن، مُردم به دور از وطن، گرید به‌حالم کفن
رفتم خداحافظ

کوفه حلالم کن، گریه بحالم کن
ای کوفه جان بر لبم، من که به تاب و تبم، جان تو و زینبم
رفتم خداحافظ

ای مردم دل سنگ ، باشد دل من تنگ
 دراشک و ناله منم، دلخون چولاله منم، یادسه ساله منم
 رفتم خداحافظ

سید محسن حسینی^۱

نوحه ۲۴: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

زخم سر علی دگر دوا نمی خواهد
 مریض بیت کبریا شفا نمی خواهد
 دیگر نمی نالم که تنه ایم
 چون می روم در پیش زهرایم
 خداحافظ، خداحافظ

پروانه های بی پر و بالم ز جا خیزید
 کمتر کنار بستر من اشک غم ریزید
 من راهی گلزار جانانم
 سیرم ببینید ای عزیزانم
 خداحافظ، خداحافظ

^۱- کانال سید محسن حسینی

گر جان و قلب من پر از زخم و جراحت شد
دیگر علی از دیدن مغیره راحت شد

من می‌روم امشب سوی زهرا
تا که نبینم قاتل او را

خدا حافظ، خدا حافظ

کو آن گل لاله کجا شد باغ احساسم
باشد نگاه آخر من سوی عباسم

عباس من یار حسینم باش
تنها طرفدار حسینم باش

خدا حافظ، خدا حافظ

ای زینبم آیینی غم‌ها تویی بابا
پروانه‌ی شمع دل زهرا تویی بابا

من امشب را بر تو مهمانم
کمتر بسوز ای شمع سوزانم

خدا حافظ، خدا حافظ

سید هاشم وفایی^۱

نوحه ۲۵: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

من به خون بر نماز، آبرو می دهم

مسجد کوفه را، شستشو می دهم

مونسم گشته، چاه و نخلستان

یا رب از این مردم مرا بستان

من غریبم

حقم امشب ادا، می شود ای خدا

فرقم ازهم جدا، می شود ای خدا

تا بکی گریم، در دل صحرا

انتظارم را، می کشد زهرا

من غریبم

از لبم همه شب، خیزد این زمزمه

فاطمه فاطمه، فاطمه فاطمه

شعله با ناله، از دلم آید

ای خدا پس کی، قاتلم آید

من غریبم

من که خون دل از، دیده افشانده‌ام
رهبر استخوان، در گلو مانده‌ام

آخرین بار ای، حَیِّ سبحانم
می‌برم خرما، بر یتیمانم

من غریبم

زینبم داده از، کف قرار و شکیب
زخم فرق مرا، وا مکن ای طبیب
گربینند زخم مرا زینب
ترسم از غصه، جان دهد زینب

من غریبم

بعد ختم رسل، اجر من داده شد
خون فرقم روان، روی سجاده شد
فرق بشکسته، تیغ زهرآلود
در دل محراب، قسمت من بود

من غریبم

صورتم غرق خون، سینه‌ام مشتعل
یک جراحت به‌سر، صد جراحت به‌دل

زخم قاتل بر، فرق سر دارم
داغ زهرا را، بر جگر دارم

من غریبم

سینه از غصه پر، صورت از خون خضاب
شد دعای علی، عاقبت مستجاب

می‌شوم راحت، امشب و فردا
می‌روم نزد، محسن و زهرا

من غریبم

می‌شم سازگار^۱

^۱- آوای مداحی، ص ۱۵۲

نوحه ۲۶: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

کوفه امشب با یتیمان نوحه خوانی می کند
در جنان زهرا ز حیدر میزبانی می کند
رهبر خانه نشین یا امیرالمؤمنین
مظلوم علی جان

یاس ها چون شمع می سوزند و یاد مادرند
نیمه شب بر شانه تابوت علی را می برند
ای ز حق محروم علی اولین مظلوم علی
مظلوم علی جان

ماه و نخلستان بگرید از جدایی با علی
گوشه ی ویرانه می آید نوای یا علی
آسمان غرق عزاست ماه کوفه در کجاست
مظلوم علی جان

میثم مؤمنی نژاد^۱

^۱ کانال میثم مؤمنی نژاد

نوحه ۲۷: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

گرید سماء گوید زمین یا علی... یا علی
نوحه کند روح الامین یا علی... یا علی
کعبه به تن کرده لباس عزّا
ای اهل عالم کشته شد مرتضی^۱

آشفته از باغ جنان یا علی... یا علی
زهر را رسیده قدکمان یا علی... یا علی
با اشک دیده می‌شوید زخمش را
ای اهل عالم کشته شد مرتضی

راحت شده آن خونجگر یا علی... یا علی
از غصه‌ی دیوار و در یا علی... یا علی
دیگر نبیند قاتلان زهرا
ای اهل عالم کشته شد مرتضی

^۱- اصل گوشواره:

تهدمت واللّٰه اركان الهدی

یا اهل عالم قتل المرتضی

محاسنش غرق به خون یا علی... یا علی
 محراب و مسجد لاله گون یا علی... یا علی
 دیگر نمی آید صدای مولا
 ای اهل عالم کشته شد مرتضی

میثم مومنی نژاد^۱

نوحه ۲۸: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

رو به قبله شده، آن امام غریب
 آید از هر طرف، ذکر آمن یجیب
 یا علی یا علی
 بسته بار سفر، دلبر نازنین
 خون زخم سرش، می چکد بر زمین
 یا علی یا علی
 شسته از خون او، مهر و سجاده شد
 از برای علی، کفن آماده شد
 یا علی یا علی

^۱- کانال میثم مؤمنی نژاد

گریه بر غربتش، کرده تیغ جفا
 علی مرتضی، شده حاجت روا
 یا علی یا علی

بر لب او دگر، نبود زمزمه
 نیمه شب می رود، به سوی فاطمه
 یا علی یا علی

آسمان ها شده، نیلی از آه او
 چاه کوفه بود، دیده بر راه او
 یا علی یا علی

سید محسن حسینی^۱

^۱- کانال سید محسن حسینی

نوحه ۲۹: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

چه شد کز پیکر عالم روان رفت
ز یثرب بر فلک آه و فغان رفت
فلک را اشک غم از دیدگان رفت
از این عالم امام انس و جان رفت

علی با فرق خونین از جهان رفت

به شهر کوفه در دامن محراب
به خون غلطیده آن سر خیل احباب
از این غم مرد و زن گردیده بی تاب
فغان‌ها از دل پیر و جوان رفت

علی با فرق خونین از جهان رفت

چو تیغ زاده‌ی ملجم اثر کرد
به فرق مرتضی شق القمر کرد
حسین را و حسن را بی پدر کرد
ز تن کلثوم و زینب را توان رفت

علی با فرق خونین از جهان رفت

ندای قَدْ قُتِلَ روح الامین زد
 ز سر تاج کرامت بر زمین زد
 فغانش لرزه بر عرش برین زد
 قرار و طاقت از کروبیان رفت

علی با فرق خونین از جهان رفت

بپا شور قیامت در زمین شد
 پیمبر در جنان زار و غمین شد
 پریشان گیسوان حور عین شد
 از این غم رسم شادی از میان رفت

علی با فرق خونین از جهان رفت

صبا رو زود زهرا را خبر کن
 بگو از این مصیبت دیده تر کن
 به جنت معجر نیلی به سر کن
 که از عالم امیر مؤمنان رفت

علی با فرق خونین از جهان رفت

هاتفی سمنانی^۱

^۱-نوای دل، ص ۶۳

نوحه ۳۰: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

سینه امشب سوز دگر دارد

آه و واویلا

آیا از قتل که خبر دارد

آه و واویلا

آه و واویلا

در تجلیگاه جمال امشب

عارفی در سیر کمال امشب

عاشقی شیدای وصال امشب

خون دل در دیده‌ی تر دارد

آه و واویلا

باشد امشب را شفقی خونین

مسجد از خون می‌شود عطرآگین

غرق در ماتم، شود علّیین

آه آه امشب، چه سحر داد

آه و واویلا

مرغ حق امشب، از نوا افتد

نخل عدل از کینه ز پا افتد

لرزه‌ای بر عرش خدا افتد
کشتی دین رو، به خطر دارد

آه و واویلا

شام جانفرسای یتیمان ست
بی کسان را موسم هجران ست
رهسپر مولا، سوی جانان ست
عاشق حق عزم سفر دارد

آه و واویلا

مولا امشب جام بلا نوشد
بر بدن پیراهن خون پوشد
از جبینش خون خدا جوشد
روی خونین قصد گذر دارد

آه و واویلا

مرتضی در غربت و تنهایی
با همه آن صبر و شکیبایی
چون کند با محنت دنیایی
جان و سر تسلیم قضا دارد

حبیب الله معلمی^۱

^۱- کانال حاج حبیب الله معلمی

نوحه ۳۱: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

غیر از شهادت، کسی نباشد، دگر طبیبم

زخم سر من، دهد گواهی، که من غریبم

جان بر لب آمد، از این جدایی

زهر کجایی زهر کجایی

از لاله‌های، خون سر خود، با رنج و دردم

یک دسته‌ی گل، از بهر زهرا، آماده کردم

جان بر لب آمد، از این جدایی

زهر کجایی زهر کجایی

خون دل من، از فرقم امشب، چون لاله ریزد

دیگر علی از، دامان این بستر برنخیزد

جان بر لب آمد، از این جدایی

زهر کجایی زهر کجایی

با سوز و سازم، دیگر به پایان، آمد غم من

کمتر بسوزید، پروانه‌هایم، در ماتم من

جان بر لب آمد، از این جدایی

زهر کجایی زهر کجایی

دردانه‌هایم، دیشب به خوابم، پیغمبر آمد
گفتا که درد و، رنج و غم من، دیگر سرآمد

جان بر لب آمد، از این جدایی

زهره کجایی زهره کجایی

امشب عزیزان، بسته شهادت، بار سفر را

دیگر نیفتد، چشمم به روی، قاتل زهره

جان بر لب آمد، از این جدایی

زهره کجایی زهره کجایی

سید هاشم وفایی^۱

نوحه ۳۲: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

رخسار گل پر از خون، سجاده گشته گلگون
محراب خون چو مقتل، گریان زمین و گردون

مظلوم علی علی جان

فرق علی شکسته، مسجد به خون نشسته
راحت شد از زمانه، از پا فتاده خسته

مظلوم علی علی جان

هر کودک یتیمی، از غم عزا گرفته
بهر شفای مولا، دست دعا گرفته

مظلوم علی علی جان

زینب به چشم گریان، گوید حسن حسین جان
وای از غم جدایی، نالان ز داغ هجران

مظلوم علی علی جان

کوفه به غم نشسته، از ناله یتیمان
نانی دگر نمانده، در سفره یتیمان

مظلوم علی علی جان

مانند همسر خود، مولا شفا گرفته
زهرای عزای او را، با مصطفی گرفته

کو قبله گاه حاجات، کو ناله و مناجات
آماده گشته مولا، حق را کند ملاقات

مظلوم علی علی جان

امیر محمودی^۱

نوحه ۳۳: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

خزان ز کینه، بهار دین شد
علی به مسجد، به خون عجین شد
حسن به یکسو، نشسته در غم
حسین به سویی، گرفته ماتم
وای علی جان

فلک ز ناله، فکنده غوغا
ملک به گریه، به عرش اعلا
که شد ز کینه، امام و رهبر
به تیغ قاتل، به خون شناور
وای علی جان

^۱-نسیم ولایت، ص ۳۹

طراوت گل، از این چمن رفت
 که شمع محفل، ز انجمن رفت
 ز کینه‌توزی، ز جهل عدوان
 فتاده از پا، نهال ایمان

وای علی جان

ز فیض عظمی، بهشت اعلا
 به مقدم او، شود مُصفا
 در انتظارش، به زیر طوبی
 نشسته چون گل، شهیده زهرا

وای علی جان

صاعد اصفهانی^۱

^۱-سرود روح القدس، ص ۲۴۷، با کمی حذفیات

نوحه ۳۴: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

علی به سوی زهرا

شکسته دل پر می زد

غریب دشت و صحرا

شکسته دل پر می زد

علی به سجده، نشسته در خون

سر عدالت، شکسته در خون

اساس عالم، گسسته در خون

خدای عدل از دنیا

شکسته دل پر می زد

امیر خندق، دلاور بدر

تپیده در خون، به لیلۃ القدر

همیشه در اوج، هماره در صدر

علی به عرش اعلی

شکسته دل پر می زد

علی ز دنیا، بریده امشب
 به آسمان پرکشیده امشب
 به رستگاری، رسیده امشب
 رها شد از غم مولا

شکسته دل پر می زد

حسین ازین غم، تکیده چون یاس
 به چهره اشک، حسن چو الماس
 به ضجه زینب، به گریه عباس
 ز کوفه تا عاشورا

شکسته دل پر می زد

جدا نباید، شد از ولایت
 همان که ما را، کند هدایت
 به سوی مقصد، به بی نهایت
 سحر به شوق فردا

شکسته دل پر می زد

محمد زمان گلدسته^۱

^۱- کانال متن نوحه‌های آهنگران

نوحه ۳۵: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

زهرایا یکدم به دیدار علی
دستی بکش بر فرق خونبار علی
با ضربت شمشیر اشقی الاشقیاء
منشوق بین رخسار گلنار علی

ای مهربان یار علی

مادر بیا بنشین کنار بسترش
ای مهربان بگذار بر زانو سرش
با اشک غم تر کن جمال انورش
ای شمع سوزان شب تار علی

ای مهربان یار علی

مظلومی از این دار دوران می‌رود
دلخسته از داغ یتیمان می‌رود
مولای عالم سوی جانان می‌رود
هفت آسمان باشند عزادار علی

ای مهربان یار علی

تنها ز حالش بود نخلستان آگاه
 در نیمه شب می گفت درد دل به چاه
 بهر یتیمان می کشید از سینه آه
 قرص جوینی بود افطار علی

ای مهربان یار علی

در موج خون مهر حقیقت را ببین
 افسرده دل نخل ولایت را ببین
 خاموش انوار عدالت را ببین
 بنگر پریده رنگ رخسار علی

ای مهربان یار علی

امشب ز هجران علی مرتضی
 گر خون ببارد آسمان باشد روا
 عالم ندارد بی علی روح و صفا
 خون شد دل زار پرستار علی

ای مهربان یار علی

حبیب الله معلمی^۱

^۱- کانال حاج حبیب الله معلمی

نوحه ۳۶: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

کوفه و خیانت، قحطی مروت
 بین این هیاهو، حیدر است و غربت
 اشک او رخس شوید
 بوی یار می جوید
 بس که او بود تنها
 غم به چاه می گوید

یا علی و یا مظلوم

حیدر است و خسته، از زمانه بودن
 پیر شد علی در، کنج خانه بودن
 دیده‌اش چو دریا بود
 در دلش چه غمها بود
 همدم دلش یک عمر
 خاطرات زهرا بود

یا علی و یا مظلوم

بار غصه بردن، لحظه‌ها شمردن
 با دلش عجین شد، انتظار مردن
 اشک و آه آهسته
 پهلوان دلخسته
 یک دلی که از یار و
 از غریبه بشکسته

یا علی و یا مظلوم

خون دل بریزد، از سر شکسته
 غصه‌ها رقم خورد، از در شکسته
 بهر رفتنی عازم
 غم به قلب تو حاکم
 خاطرات غمگینت
 کوچه‌ی بنی‌هاشم

یا علی و یا مظلوم

می‌کنی وصیت، ای امیر و مولا
 کای حسن نما با، قاتلم مدارا
 کوفه بی‌اصالت بود
 گر که غم و بالت بود

گر که تیغ کین خوردی
جرم تو عدالت بود

یا علی و یا مظلوم

نخل و چاه و مسجد و خرابه گریان
می برد که امشب، نان آن یتیمان
ای فدای احساس است
اشک همچو الماست
کن وصیت آخر
بر حسین و عباس

یا علی و یا مظلوم

محمد تقی فاضلی^۱

نوحه ۳۷: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

ای سرو ز پا فتاده برخیز
جان در ره دوست داده برخیز
برخیز و ببین که مادر آمد
دیگر غم هجران به سرآمد

بابا علی جان

ای سوخته در فراق دلدار
برخیز که شد موسم دیدار
شب رفت و سپیده شد پدیدار
روشن شده دیده از رخ یار

بابا علی جان

افسوس که رفتی ز بر ما
آتش زده‌ای بال و پر ما
با رفتن تو بهار هم رفت
از خانه‌ی دل قرار هم رفت

بابا علی جان

برخیز که جان به لب رسیده
رنگ از رخ زینبت پریده
بعد از تو دلم تاب ندارد
این دیده دگر خواب ندارد

بابا علی جان

در کنج خرابه بینوایی
گوید که حبیب من کجایی
ای مونس و غمخوار غریبان
ای شمع شب تار غریبان

بابا علی جان

علی امینی^۱

نوحه ۳۸: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

امشب اگر آید سحر واویلا
قتل علی سوزد جگر واویلا
از ماسوا صد آه و ناله خیزد
عالم سیه پوشد به بر واویلا

امشب اگر آید سحر واویلا

زینب شود خونین جگر واویلا

در لرزه افتد عرش کبریایی
کوفه شود بی روح و روشنایی
بر خاک افتد نخل پارسایی
از چشم شب بارد گهر واویلا

اول موحد، والی ولایت
 فخر آفرین کرسی عدالت
 زینده‌ی سجاده‌ی عبادت
 در خون سر شد غوطه‌ور واویلا

امشب اگر آید سحر واویلا
 زینب شود خونین جگر واویلا

مولا علی در حال احتضار است
 مجروح فرق آن بزرگوار است
 چشم یتیمانی در انتظار است
 بابا نمی‌آید دگر واویلا

امشب اگر آید سحر واویلا
 زینب شود خونین جگر واویلا

امشب دل جن و ملک گرفته
 گویی فضای نه فلک گرفته
 قلب سماوات و سمک گرفته
 خون ریزد از سیما قمر واویلا

شد سینه‌ها ز اندوه غم لبالب
صد وای وای از نیمه‌های امشب
نالان حسن گریان حسین و زینب
پروانه‌سان گرد پدر واویلا

امشب اگر آید سحر واویلا
زینب شود خونین جگر واویلا

با ناله‌های کودکان زهرا
هم‌ناله گشته کوه و دشت و صحرا
آه و فغان خیزد ز سنگ خارا
طوفان شده در بحر و بر واویلا

امشب اگر آید سحر واویلا
زینب شود خونین جگر واویلا

امشب به جنت در کنار کوثر
زهرا پذیرایی کند ز همسر
چون بنگرد فرق دو تایی حیدر
افغان کند زند به سر واویلا

دل امشب اندر سینه آتشین است
 شام فراق میر مؤمنین است
 دیگر علی را شام آخرین است
 صاحب عزا خیرالبشر واویلا

امشب اگر آید سحر واویلا
 زینب شود خونین جگر واویلا

مولا علی در سیر قُرب رحمت
 جام بلا نوشد شب شهادت
 یا للعجب کز فرط این مصیبت
 عالم نشد زیر و زبر واویلا

امشب اگر آید سحر واویلا
 زینب شود خونین جگر واویلا
 حبیب الله معلمی^۱

^۱- کانال حاج حبیب الله معلمی

نوحه ۳۹: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

ای مسجدیان عالم، در زمزمه افتاده
 از خون سر مولا، رنگین شده سجاده
 در سوگ پدر امشب، خون گریه کند زینب
 هنگام نماز صبح، شد چشم علی بسته
 با صورت خونین و، پیشانی بشکسته
 در سوگ پدر امشب، خون گریه کند زینب
 محراب عبادت پر، از ناله‌ی زهرا شد
 با اشک حسن شسته، زخم سر مولا شد
 در سوگ پدر امشب، خون گریه کند زینب
 با آنکه سوی خانه، بی زمزمه می‌آمد
 از زخم سرش بانگ، یا فاطمه می‌آمد
 در سوگ پدر امشب، خون گریه کند زینب
 از دیده و از فرقش، اشک آمد و خون آمد
 زینب پی استقبال، از خانه برون آمد
 در سوگ پدر امشب، خون گریه کند زینب
 میثم سازگار^۱

^۱-حدیث زمزمه، ص ۶۳

نوحه ۴۰: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

خرابه در هوای، صدای پای مولاست
 شب عزای مولاست، شب عزای مولاست
 ز دیده خون بباریم، دگر علی نداریم
 جهان گرفته ماتم، جنان صفا گرفته
 طبیب را بگویند، علی شفا گرفته
 ز دیده خون بباریم، دگر علی نداریم
 تمامی عدالت، به موج خون نشسته
 صحابه را بگویند، علی دو دیده بسته
 ز دیده خون بباریم، دگر علی نداریم
 به یاد زخم مولا، شراره از دل آید
 صدای غربت او، ز تیغ قاتل آید
 ز دیده خون بباریم، دگر علی نداریم
 بهار رفت و گل از، غم خزان بگوید
 خدا کند دوباره، علی اذان بگوید
 ز دیده خون بباریم، دگر علی نداریم

سکوت کوفه امشب، به دل زند شراره

خدا کند که گوید، علی سخن دوباره

ز دیده خون بباریم، دگر علی نداریم

میثم سازگار^۱

نوحه ۴۱: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

امشب شب قتل امیرالمؤمنین است

محراب مسجد مقتل حبل‌المتین است

واویلتا واویلتا شد کشته مولا

امشب امیرالمؤمنین حاجت روا شد

مهمان زهرا در جنان شیر خدا شد

واویلتا واویلتا شد کشته مولا

امشب ندای قَدْ قُتِلَ دهد منادی

ای اهل عالم کشته شد رهبر و هادی

واویلتا واویلتا شد کشته مولا

^۱ - حدیث زمزمه، ص ۶۵

ای مسجد کوفه دگر مولا نداری
بر منبر و محراب خود آقا نداری

واویلتا واویلتا شد کشته مولا

ای اهل کوفه از دو دیده خون ببارید
گویید یتیمان را دگر بابا ندارید

واویلتا واویلتا شد کشته مولا

زینب به لب آه به دل دارد شراره
از آسمان دیده‌اش ریزد ستاره

واویلتا واویلتا شد کشته مولا

امشب زمین و آسمان را غم گرفته
عرش خدا را هاله‌ی ماتم گرفته

واویلتا واویلتا شد کشته مولا

ای محرم راز علی ای چاه کوفه
زخم دل مولا زده بر سر شکوفه

واویلتا واویلتا شد کشته مولا

علی امینی^۱

نوحه ۴۲: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

روح مولا از بدن پرمی‌زند

زینب مظلومه بر سر می‌زند

کشته شد مولا علی، یا علی و یا علی

شیعیان از دیده خون جاری کنید

بر علی با هم عزاداری کنید

کشته شد مولا علی، یا علی و یا علی

خیزد از زخم سرش این زمزمه

فاطمه یا فاطمه یا فاطمه

کشته شد مولا علی، یا علی و یا علی

کودکان بی‌کس و بی‌سرپرست

مانده ظرف شیرشان بر روی دست

کشته شد مولا علی، یا علی و یا علی

فاطمه طی شد زمان انتظار

خیز و بر زخم علی مرهم گذار

کشته شد مولا علی، یا علی و یا علی

چاه کوفه بی علی تنها شده
 نخل‌ها خشکیده در صحرا شده
 کشته شد مولا علی، یا علی و یا علی
 میثم سازگار^۱

نوحه ۴۳: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

شب دل بی‌قراری‌ها شب حاجت‌روایی‌هاست
 شب معراج روح دین شب دیدار با زهراست
 بیا زهرا بیا زهرا
 که افتاده علی از پا
 فضای کوفه دلگیر است علی از زندگی سیراست
 به دل زخم زبان و بر سرش هم زخم شمشیر است
 بیا زهرا بیا زهرا
 که افتاده علی از پا
 نمی‌آید دگر امشب صدای ربنای او
 دل بی‌تاب نخلستان گرفته در هوای او

^۱-حدیث زمزمه، ص ۷۱

فلک سر در گریبان است دل هستی پریشان است
شب پایان هجران است شب دیدار جانان است

بیا زهرا بیا زهرا

که افتاده علی از پا

به دل شوق وصال حق به لب یا فاطمه دارد
چو ابر نوبهاری در هوای یار می بارد

بیا زهرا بیا زهرا

که افتاده علی از پا

بیا ای حامی حیدر بیا ای کوثر یاسین
که رخسار علی امشب به خون سر شده رنگین

بیا زهرا بیا زهرا

که افتاده علی از پا

پرستوی سفر کرده تو را جان علی برگرد
اگرچه زیر پا کردند پر و بالت ولی برگرد

بیا زهرا بیا زهرا

که افتاده علی از پا

علی امینی^۱

نوحه ۴۴: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

خیزد ز دل فلک شراره گلگون شده روی ماهپاره
غم در دل دریایی زهرا چون موج نشیند به کناره

الله اکبر شد کشته حیدر

افتاده ز پا نخل ولایت محراب شد ارض شهادت
گردیده دوتا فرق سعادت با تیغ جهالت و شقاوت

الله اکبر شد کشته حیدر

دل‌های غمین چه بی‌قرارند چشم حسنین چه اشکبارند
طفلان یتیم شهر کوفه امشب همگی خواب ندارند

الله اکبر شد کشته حیدر

ای مسجدیان روح دعا کو آیین‌های پاک حق نما کو
آن محرم اسرار الهی آن نفس نفیس مصطفی کو

الله اکبر شد کشته حیدر

مولای کریمان کجا شد غمخوار یتیمان کجا شد
فخر دو جهان ساقی کوثر آرام دل و جان کجا شد

الله اکبر شد کشته حیدر

علی امینی^۱

نوحه ۴۵: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

کوفه امشب بسوز، در عزای علی
 آسمان گریه کن، در رثای علی
 می رود بر دوش یاران پیکر مجروح قرآن
 شمع بزم ولا، کشته شد مرتضی، واعلی
 خون مظلوم او، قصه‌ی غربتش
 نقش غم‌های او، بر دل عترتش
 هم‌نوا با زینب‌ینش چون حسن نالد حسینش
 شمع بزم ولا، کشته شد مرتضی، واعلی
 کنج ویرانه‌ها، خسته‌ای بی قرار
 بی دوا و غذا، مانده چشم انتظار
 ای خدا مولا نیامد آن پناه ما نیامد
 شمع بزم ولا، کشته شد مرتضی، واعلی
 بس که بوده غریب، آن امام شهید
 بعد زهرا دگر، دل ز دنیا برید
 می رود جسمش شبانه بهر دفن مخفیانه
 شمع بزم ولا، کشته شد مرتضی، واعلی

تا به تیغ ستم، فرق مولا شکست
 در بهشت برین، قلب زهرا شکست
 با تمام رنج و غم‌ها می‌شود مهمان زهرا
 شمع بزم ولا، کشته شد مرتضی، واعلی
 میثم سازگار^۱

نوحه ۴۶: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

در کوی یتیمان دگر امشب خبری نیست
 از شور و شغف بر دل آنها اثری نیست
 ای وای علی جان
 بر چهره‌ی مصوم یتیمان دل افکار
 جای گل لبخند به جز چشم تری نیست
 ای وای علی جان
 در سفره‌ی بی رنگ عزیزان نبود هیچ
 از جمله غذا قوت کم و مختصری نیست
 ای وای علی جان

^۱ - حدیث زمزمه، ص ۷۷

شب گشت و نیامد ز در خانه صدایی
آهنگ خوش خوردن حلقه به دری نیست

ای وای علی جان

چون پرتوی آن ماه جهان تاب نیامد
اکنون شده باور که بر آنها پدری نیست

ای وای علی جان

دستی ز نوازش نرسد بر سر طفلان
امشب چه شده سایه‌ی سروی به سری نیست

ای وای علی جان

شد کشته به محراب عبادت شه مظلوم
آن رهبر و مولا که چو او راهبری نیست

ای وای علی جان

عالم همه در سوگ علی گشته عزادار
جز خون به دل و اشک روان بر بصری نیست

ای وای علی جان

رفت از کف عشاق و نرفت از دل آنها
آن گوهر نایاب که چون او گوهری نیست

ای وای علی جان

حامد مبر از دامن جود و کرمش دست
در بذل و سخا ثانی مولا دگری نیست

ای وای علی جان

اکبر محامدیان (حامد)^۱

نوحه ۴۷: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

خدایا علی را کجا می‌برند
غریبانه او را چرا می‌برند
برون شد ز خانه، چو زهرا شبانه
غریبم علی
اجابت شد آخر دعای علی
الهی بمیرم برای علی
جبینش دو تا شد، چه حاجت روا شد
غریبم علی

^۱-نوای عشق حسینی، ص ۱۶۴

برون شد ز جسم علی پیرهن
 کفن شد به دست حسین و حسن
 چه شد آن دل شب، به عباس و زینب
غریبم علی

علی هدیه بر عقل کل می برد
 ز خون جبین دسته گل می برد
 رخس لاله گون است، کفن غرق خون است
غریبم علی

ز کار دو عاشق گره وا شده
 شب وصل مولا و زهرا شده
 دو سرو خمیده، شهید و شهیده
غریبم علی

یتیمی سر سفره ی بی غذا
 به ویرانه گردیده صاحب عزا
 رخ از گریه شوید، غریبانه گوید
غریبم علی

الا مرغ شب راه کوفه بیو
به آن چاه و آن نخل خرما بگو
نیاید حبیبیت، امام غریبت

غریبم علی

بگریم به یاد غم و غربتش
بنالم به تنهایی تربتش
به دامن صحرا، نهان شد چو زهرا
غریبم علی

میثم سازگار^۱

نوحه ۴۸: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

جنازه‌ی علی را، به روی شانه بردند
ز دخترش بپرسید، چرا شبانه بردند
علی امام معصوم، همیشه بوده مظلوم
کسی که در دل شب، به چاه درد دل گفت
غریب مثل زهرا، شبانه زیر گل خفت

^۱-شراذه‌های عزا، ص ۵۵

علی ست آنکه خصمش، به زخم دل نمک زد
 عدو به پیش چشمش، به فاطمه کتک زد

علی امام معصوم، همیشه بوده مظلوم

نشسته در خرابه، فقیر بی نوایی
 ز سوز سینه گوید، حبیب من کجایی

علی امام معصوم، همیشه بوده مظلوم

چو شمع شب بسوزید، به یاد غربت او
 ز مجتبی پرسید، کجاست تربت او

علی امام معصوم، همیشه بوده مظلوم

میثم سازگار^۱

نوحه ۴۹: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

شهید محراب مسجد کوفه اولین مظلوم
 رود به دیدار همسر خود شهیده‌ی معصوم

ندا رسیده ز قرب جانان بیا علی جانم
 علی علی جان علی علی جان علی جانم
علی علی جانم

^۱ - حدیث زمزمه، ص ۶۵

علی که امشب هوای وصل خدا به سردارد
 ز شوق دیدار او به سوی سماء نظر دارد
 چگونه چشم از ستاره‌های مدینه بردارد
 به یاد زهرا به دختر خود بگو که مهمانم

علی علی جانم

الهی امشب سحر نمی‌شد که خون شود دلها
 شبی که مولا رود زدنیا به دیدن زهرا
 شب یتیمی مؤمنان شد فغان و واویلا
 چه بگذرد بر حسین و زینب ز غم نمی‌دانم

علی علی جانم

غریب شبهای شهر کوفه اسیر تنهایی
 تویی که بر جمع اهل ایمان امیر و مولایی
 تویی که تنها امیر خانه‌نشین دنیایی
 تو پاک‌پاکی تو خوب خوبی تو روح ایمانم

علی علی جانم

بگو به ایتم کوفه دیگر پدر نمی‌آید
 دگر صدای اذان او در سحر نمی‌آید
 انیس ویران نشین عاجز دگر نمی‌آید
 به ناله گوید چه شد طبیب و دوا و درمانم
 محمد موحدیان^۱

نوحه ۵۰: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

زینب روح از تن بابا جدا شد
 قنبر قرآن بخوان مولا فدا شد
 مولا مولا مولا آه و واویلا
 کوفه خون گریه کن بر حال مولا
 زهرا آید به استقبال مولا
 مولا مولا مولا آه و واویلا
 کشتند مولا امیرالمؤمنین را
 بردند امشب کجا حبل المتین را
 مولا مولا مولا آه و واویلا

^۱—حدیث زمزمه، ص ۶۷

امشب ویرانه‌ها را غم گرفته

مسجد در موج خون ماتم گرفته

مولا مولا مولا آه و واویلا

طفلان در مرگ بابا خون ببارید

دیگر شیر از برای او نیارید

مولا مولا مولا آه و واویلا

ای شب تنها حبیب را چه کردی

ای چاه یار غریب را چه کردی

مولا مولا مولا آه و واویلا

امشب آید ز هر نخلی صدایی

شب زنده دار نخلستان کجایی

مولا مولا مولا آه و واویلا

میثم سازگار^۱

^۱—حدیث زمزمه، ص ۷۰

نوحه ۵۱: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

شد سحر از عالم والا بیا

سینه بزن جبرئیل

غرقه به خون شد سر مولا بیا

سینه بزن جبرئیل

سینه بزن جبرئیل

تیغ جگر سوز ستم برکشید

فرق همایون علی را درید

بر سر سجاده گل خون چکید

شد به جهان ولوله برپا بیا

سینه بزن جبرئیل

تیغ، سر ناطق قرآن شکافت

جبهه‌ی آینه‌ی رحمان شکافت

ماه رخ حجت یزدان شکافت

گشته ز خون رنگ، مصلی بیا

سینه بزن جبرئیل

زاده‌ی ملجم دل عالم شکست
 وجه علی میر معظم شکست
 قلب رسول الله خاتم شکست
 رسته علی از غم دنیا بیا

سینه بزن جبرئیل

خون خدا ریخت به محراب عشق
 حجت حق مست می ناب عشق
 بسته شد از ظلم و ستم باب عشق
 خون ز شفق کرده تجلا بیا

سینه بزن جبرئیل

گشته دوتا چهره‌ی بدر منیر
 زیر دو بازوی علی را بگیر
 پاک نما خون ز جمال امیر
 ناله زند دختر زهرا بیا

سینه بزن جبرئیل

تیغ، جلا داده به زهر جفا
 کرده دو تا فرق سر مرتضی
 آه که این زخم ندارد دوا
 نزد حسن بهر تسلی بیا

مسجد کوفه به فغان وای وای
جن و ملک سینه‌زنان وای وای
خون خدا در فوران وای وای
نوحه زده سر به ثریا بیا

سینه بزن جبرئیل

بر در بیت ولی عالمین
اشک، روان گشته زچشم حسین
بر سر و بر سینه‌زنان زینبین
از پی همدردی گلها بیا

سینه بزن جبرئیل

حبیب الله معلمی^۱

نوحه ۵۲: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

رهبر مردان خدا یا علی
چشم و چراغ فقرا یا علی
ای شده از خون سرت لاله‌گون
دامن محراب دعا یا علی

یا علی و یا علی و یا علی

^۱- کانال حاج حبیب الله معلمی

چشم دلت جانب الله بود
 شاهد مظلومی تو ماه بود
 محرم اسرار دلت چاه بود
 تا سحر اشک و دعا یا علی

یا علی و یا علی و یا علی

خیل ملک بهر تو گریان شده
 کوفه ز داغ تو پریشان شده
 منتظرت چشم یتیمان شده
 دیدن ایتام بیا یا علی

یا علی و یا علی و یا علی

قتلگهت دامن محراب شد
 نخل حق از خون تو سیراب شد
 دل ز غم داغ تو بی تاب شد
 مظهر تسلیم و رضا یا علی

یا علی و یا علی و یا علی

سوخت ز غم سینه‌ی غمپرورت
 خون دلت ریخت ز فرق سرت

یاد دل غمکده‌ی دخترت
سوخت دل اهل ولا یا علی

یا علی و یا علی و یا علی

از چه خموش است نوای لب‌ت
آه دل و زمزمه‌های شبت
گشته سیه‌پوش چرا زینبت
یاد کند داغ تو را یا علی

یا علی و یا علی و یا علی

گفت حسین از غمت افروختم
گریه برای تو بیاموختم
شمع صفت آب شدم سوختم
دیده به رویم بگشا یا علی

یا علی و یا علی و یا علی

محمد نعیمی^۱

نوحه ۵۳: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

نالہ کن ای دل بہ عزای علی
 گریہ کن ای دیدہ برای علی
 کعبہ ز کف دادہ چو مولود خویش
 گشتہ سیہ پوش عزای علی
وای علی کشتہ شد

عمر علی، عمرہی مقبولہ بود
 ہر قدمش سعی و صفای علی
 دیدہی زمزم کہ پر از اشک شد
 یاد کند زمزمہ ہای علی
وای علی کشتہ شد

تیغ شہادت سر او را شکافت
 کوفہ بود، کوہ منای علی
 عالم امکان شدہ پر غلغلہ
 چون شدہ خاموش صدای علی
وای علی کشتہ شد

نیست هم آغوش صبا بعد از این
 پیک ظفر بخش لوای علی
 منبر و محراب کشد انتظار
 تا که زند بوسه به پای علی

وای علی کشته شد

ماه دگر در دل شب نشنود
 صوت مناجات و دعای علی
 آه که محروم شد امشب دگر
 چشم یتیمان ز لقای علی

وای علی کشته شد

مانده تهی سفره‌ی بیچارگان
 منتظر نان و غذای علی
 پیش حسین و حسن و زینب
 خون چکد از فرق همای علی

وای علی کشته شد

حسان^۱

^۱-ای اشک‌ها بریزید، ص ۷۰

نوحه ۵۴: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

وای من و وای من و وای من
 شسته شد از خون رخ مولای من
 کوفه شده کربلا، قَدْ قُتِلَ المرتضی
 مسجد کوفه کشد از دل خروش
 نمی رسد ناله‌ی مولا به گوش
 گشته چراغ عمر مولا خموش
 کوفه شده کربلا، قَدْ قُتِلَ المرتضی
 مسجد کوفه شده بیت الحزن
 خون چکد از چشم حسین و حسن
 کرده فلک جامه‌ی نیلی به تن
 کوفه شده کربلا، قَدْ قُتِلَ المرتضی
 روح دعا کشته شده در نماز
 شیر خدا کشته شده در نماز
 شمع هدی کشته شده در نماز
 کوفه شده کربلا، قَدْ قُتِلَ المرتضی
 غم شده شمع همه کاشانه‌ها
 بزم و عزا آمده ویرانه‌ها

سوخته جان چون پر پروانه‌ها

کوفه شده کربلا، قَدْ قُتِلَ المرتضی

خرابه‌ها گشته پر از زمزمه

اشک فشاندند یتیمان همه

چشم به راه همسرش فاطمه

کوفه شده کربلا، قَدْ قُتِلَ المرتضی

میثم سازگار^۱

نوحه ۵۵: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

گرفته حسرت و اندوه فضای کوفه را امشب

به محراب عبادت کشته شد روح دعا امشب

علی شد کشته واویلا، علی شد کشته واویلا

نمی‌بیند دگر شب‌های کوفه چهره‌ی مهتاب

نمی‌آید دگر بر چشم گریان یتیمان خواب

علی شد کشته واویلا، علی شد کشته واویلا

^۱- آوای مداحی، ص ۱۶۵

بسوز ای مسجد کوفه بنال ای منبر و محراب
 به پای نخل دین امشب، بریز ای دیده اشک ناب
علی شد کشته واویلا، علی شد کشته واویلا
 یتیمان را بود بر لب، نوای یا علی امشب
 شده جاری سرشک غم، به دامن رخ زینب
علی شد کشته واویلا، علی شد کشته واویلا
 دریغا می رود در خاک روح عدل و داد امشب
 که سرو سرفراز دین حق از پافتاد امشب
علی شد کشته واویلا، علی شد کشته واویلا
 علی امینی^۱

نوحه ۵۶: مصایب شام شهادت امام علی علیه السلام

بیابان نجف را غم گرفته
 در آنجا فاطمه ماتم گرفته
علی جانم علی جانم علی جان
 غریبانه غریبانه شبانه
 کجا بردند علی را مخفیانه

علی جانم علی جانم علی جان

یتیمان نیمه شب بابا کجا رفت
ابر مرد جهان تنها کجا رفت

علی جانم علی جانم علی جان

بشر را رهنما حق را ولی کو
بپرسند از حسن قبر علی کو

علی جانم علی جانم علی جان

چگونه تا قیامت دل بخندد
که زینب گرید و قاتل بخندد

علی جانم علی جانم علی جان

نه تنها دل هوای تربت کرد
کفن هم گریه بهر غربت کرد

علی جانم علی جانم علی جان

دلت از بی کسی دریای خون بود
غمّت از ریگ صحراها فزون بود

علی جانم علی جانم علی جان

شاعر؟^۱

نوحه ۵۷: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

تمام حق، علی ادا شد

جبین و فرقش، ز هم جدا شد

وای علی جان

زمین پر از خون، جبین شکسته

علی فتاده، حسن نشسته

وای علی جان

چه سوز و شوری، چه اشک و آهی

چه سجده گاهی، چه قتلگاهی

وای علی جان

ز ماه رخ سیل خون روانه

چگونه مولا، رود به خانه

وای علی جان

بگو که آه از، جگر برآرد

که کوفه دیگر، علی ندارد

وای علی جان

همه به دور، علی نشینند

خضاب صورت، به خون ببینند

روان به مسجد، به چشم تر گشت
 به روی خونین، به خانه برگشت
 وای علی جان

میثم سازگار^۱

نوحه ۵۸: مصایب شام شهادت امام علی علیه السلام

شده غرقه خون سجده گاه علی
 چکد خون ز رخسار ماه علی
 بگویند یتیمان، کجایی پدر جان
 علی یا علی

ز جاخیز و بنما نظر ای پدر
 یتیمان کوفه شدند دربدر
 بگویند یتیمان، کجایی پدر جان
 علی یا علی

خرابه نشینان ز جان گشته سیر
 به دست همه کاسه‌ای پر ز شیر

^۱ - حدیث زمزمه، ص ۷۵

بگویند یتیمان، کجایی پدر جان

علی یا علی

پدر جان ببین اشک چشمان ما

عزیزان تو مانده‌اند بی غذا

بگویند یتیمان، کجایی پدر جان

علی یا علی

حبیب الله موحدا

نوحه ۵۹: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

کوفه را ماتم گرفته کوچه‌ها را غم گرفته

آید از هر خرابه صدایی

یا علی یا علی در کجایی

پیر بیمار و غریبی در نوای یا حبیبی

بر سر سفره‌ی بی غذایی

یا علی یا علی در کجایی

خانه‌ها از غم سیه‌پوش صحن مسجد مانده خاموش
 کوفه دیگر ندارد صفایی
یا علی یا علی در کجایی

باء بسم الله جدا شد لاله‌گون روی خدا شد
 هر طرف گشته برپا عزایی
یا علی یا علی در کجایی

اهل مسجد بی‌قرارند مؤمنین چشم انتظارند
 تا به بانگ اذان لب‌گشایی
یا علی یا علی در کجایی

در غروب ماه کوفه گریه کن ای چاه کوفه
 با یتیمان نما هم‌نوایی
یا علی یا علی در کجایی

میثم سازگار^۱

^۱-حدیث زمزمه، ص ۷۶

نوحه ۶۰: مصایب شام شهادت امام علی علیه السلام

از نوا افتاده مولا جان به جانان داده مولا

نخل‌ها را همه غم گرفته

مسجد کوفه ماتم گرفته

یا علی یا علی یا علی جان

گریه کن ای ماه کوفه ناله زن ای چاه کوفه

شمع محفل ز محفل جدا شد

آب شد آب شد تا فدا شد

یا علی یا علی یا علی جان

کوفه مولا را چه کردی رهبر ما را چه کردی

کوچه‌ها را بگردم شبانه

تا که از او بگیرم نشانه

یا علی یا علی یا علی جان

نخل کوفه در خروش است مسجد کوفه خموش است

منبر کوفه کو پس خطیبت

گریه کن بر امام غریبت

یا علی یا علی یا علی جان

ای یتیمان خون ببارید بعد از این بابا ندارید
 سر به دیوار غربت گذارید
 شیر از بهر مولا بیارید
 یا علی یا علی یا علی جان

فرق مولا را شکستند قلب طاها را شکستند
 غرق خون آن رخ نازنین بود
 اجر و پاداش مولا همین بود
 یا علی یا علی یا علی جان

حوریان ماتم گرفتند گرد زهرا دم گرفتند
 فاطمه بر تو مهمان رسیده
 فرق او تا به ابرو دریده
 یا علی یا علی یا علی جان

میثم سازگار^۱

^۱-شراذهای عزا، ص ۴۱

نوحه ۶۱: مصایب شام شهادت امام علی علیه السلام

هر که یتیم است امشب سر به گریبان دارد
در گوشه‌ی تنهایی شام غریبان دارد

غرقه خون شد وجه الله

لا اله الا الله

ای کوفه‌ی غمدیده، غمخوار یتیمان کو
ای شهر ستمدیده، شیرازه‌ی ایمان کو
سالار جوانمردان، مولای کریمان کو
کو آن که عنایت‌ها، با خسته دلان دارد

غرقه خون شد وجه الله

لا اله الا الله

هر سو نگری بینی، جان و دل افسرده
هر اهل دلی جامی، از خون جگر خورده
چشمش به دراست امشب، هر لاله‌ی پژمرده
می نالد و همچون نی، فریاد و فغان دارد

غرقه خون شد وجه الله

لا اله الا الله

امشب که شب قدر است، هر لاله بود غمگین

هر دیده شده گریان، هر سینه ز غم سنگین
مسجد شده بی مولا، محراب به خون رنگین
گلدسته‌ی مسجد هم، چشم نگران دارد

غرقه خون شد وجه‌الله

لا اله الا الله

با اشک اگر بیرون، از پرده فتد رازم
من شمع و از حسرت، می سوزم و می سازم
هر کس به کسی نازد، من هم به علی نازم
هر کس که علی دارد، عیش دو جهان دارد
غرقه خون شد وجه‌الله

لا اله الا الله

غوغای فراق امشب، طوفان غم انگیزد
با یاد علی از دل، صد شعله بپا خیزد
در باغ جنان زهرا، گل در قدمش ریزد
پیغمبر رحمت هم، چشم نگران دارد

غرقه خون شد وجه‌الله

لا اله الا الله

محمد جواد غفور زاده (شفق)^۱

نوحه ۶۲: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

به خدا پیوسته علی امشب

ز جهان وارسته علی امشب

به خدا پیوسته علی امشب

ز چه رو پنهان شب ظلمانی

شده در خون اسوهی انسانی

ولی حق حجت یزدانی

سر خونین خسته علی امشب

به خدا پیوسته علی امشب

اسفا شد مشعل دین خاموش

نرسد آوای علی بر گوش

چو نموده جام شهادت نوش

لب حق گو بسته علی امشب

به خدا پیوسته علی امشب

گهر گنجینهی رحمت رفت

علی آن مهتاب حقیقت رفت

سوی معراج ابدیت رفت

دل ما بشکسته علی امشب

شده گریان عالم و مافیها
 ز فراق و غربت آن مولا
 همه جا فریاد عزا برپا
 که ز ما بگسسته علی امشب

به خدا پیوسته علی امشب

نه دگر فریاد مساواتش
 به یتیمان لطف و عنایاتش
 نه دگر آهنگ مناجاتش
 رسد از گلدسته علی امشب

به خدا پیوسته علی امشب

حبیب الله معلمی^۱

نوحه ۶۳: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

مسجد کوفه در انتظار است بهر مولا دلش بی قرار است
می کند ناله محراب و منبر چشم زینب زغم اشکبار است
گشته عالم از این غم پریشان
آمده شیعه شام غریبان
یا علی یا علی یا علی جان

بانگ تکبیر مولا نیامد ذکر تسبیح شبها نیامد
شهر کوفه شد از غم سیه پوش دیگر آن روح تقوا نیامد
امشب از غصه دلها کباب است
بهر مولا دو چشمم پر آب است
یا علی یا علی یا علی جان

کودکی خسته دل بی شکیب است بر لبش ذکر اَمَّنْ یُجیب است
گوید امشب کجایی علی جان رخت غم بی تو مارا نصیب است
من دگر میر و مولا ندارم
وامصیبت که بابا ندارم
یا علی یا علی یا علی جان

آسمان می‌کند ناله امشب ریزد از چشم خود ژاله امشب
 شور و غوغا بپا شد خدایا مه نهان گشته در هاله امشب
 چشم زینب شده پر ستاره
 سوزد از آتش این شراره
 یا علی یا علی یا علی جان

شیدا نیشابوری^۱

نوحه ۶۴: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

می‌وزد نسیم غم ماه آسمان گرید
 بهر مرتضی امشب چشم اختران گرید
 من علی علی گویم، با ذکر جلی گویم
 یا علی مدد مولا
 بانگ قد قُتِلِ آید ز آسمان به گوش امشب
 شد ز تیغ بن ملجم شمع دین خموش امشب
 دل سرای تو مولا، جان فدای تو مولا
 یا علی مدد مولا

^۱-اشک و سرور، ص ۲۶۵

اهل آسمان گریان لاله‌گون شده محراب
 ابر غم زده خیمه در برابر مهتاب
 کوفه در نوا باشد، قتل مرتضی باشد

یا علی مدد مولا

نشوند دگر کوفه صوت دلربای او
 بوسه می‌زند محراب بر نشان پای او
 کودکان بی‌بابا، دلشکسته و تنها

یا علی مدد مولا

شیدا نیشابوری^۱

^۱- اشک و سرور، ص ۲۲۱

نوحه ۶۵: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

دردا که شاه اولیاء، حیدر ز دنیا می‌رود
 جان جهان کز رفتنش، جان‌ها ز تن‌ها می‌رود
 در نزد یکتا می‌رود حیدر ز دنیا می‌رود

از ماتم سلطان دین، مولا امیرالمؤمنین
 فریاد یاران از زمین، تا عرش اعلا می‌رود
 در نزد یکتا می‌رود حیدر ز دنیا می‌رود

دکتر رسا^۱

نوحه ۶۶: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

ای کوثر طاهایا، حیدر ز دنیا می‌رود
 انسیه الحورا بیا، حیدر ز دنیا می‌رود
 ای کوثر طاهایا، حیدر ز دنیا می‌رود

آرام دلها می‌رود، تنهای تنها می‌رود
 ای حامی مولا بیا، حیدر ز دنیا می‌رود
 ای کوثر طاهایا، حیدر ز دنیا می‌رود

^۱- شمیم ولایت، ص ۴۷

زخم دل غمپرورش، بشکفته بر روی سرش
 محبوبه‌ی یکتا بیا، حیدر ز دنیا می‌رود
 ای کوثر طاهایا، حیدر ز دنیا می‌رود

از هجر تو جان بر لبست، روز علی مثل شبست
 ای ماه بی‌همتا بیا، حیدر ز دنیا می‌رود
 ای کوثر طاهایا، حیدر ز دنیا می‌رود

قلبش زداغت شد کباب، شمع وجودش گشته آب
 ای گوهر والا بیا، حیدر ز دنیا می‌رود
 ای کوثر طاهایا، حیدر ز دنیا می‌رود
 علی امینی^۱

نوحه ۶۷: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

امشب شب هجران است یا شام غریبان است
 هم بیت خدا خاموش هم کوفه پریشان است
 ای یتیمان دگر، بابا ندارید
 چهره بر دیوار، غربت گذارید

مظلوم علی جان

مولای همه عالم پوشیده کفن امشب
 تابوت علی باشد بر دوش حسن امشب
 خاک غربت به فرق مسلمین است
 شام قتل امیرالمؤمنین است

مظلوم علی جان

خون قلب همه عالم بر زخم سر مولا است
 پنهان ز همه یاران زخم جگر مولا است
 بعد از آن گریه و، غسل شبانه
 دفن مولا علی، شد مخفیانه

مظلوم علی جان

خوناب جگر ریزد از باغ و گل و بستان
 ای نخله‌ی خرما کو آن عابد نخلستان
 چاه کوفه گوید، داد از جدایی
 تنهای تنهای، عالم کجایی

مظلوم علی جان

ای مسجدیان دارید امشب غم عظما را
 با خون جگر شوید سجاده‌ی مولا را
 ذکر یا مولا یا، حیدر بگوئید
 قبر پنهان مولا را بجوئید

مظلوم علی جان

با داغ تو یا مولا عالم شده غمخانه
 خرمای یتیمان شد اشک غریبانه
 خیز و رو در خرابه‌ها بیاور
 بر یتیمان خود، خرما بیاور

مظلوم علی جان

میثم سازگار^۱

^۱ - از صیام تا قیام، ص ۱۲۷

نوحه ۶۸: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

یتیمان بنالید، ز هجران بابا
 علی رفته امشب، به دیدار زهرا
 ز گلدسته امشب، دگر برنخیزد
 طنین نوای مناجات مولا

علی رفته امشب، به دیدار زهرا

بسی نیمه شبها، نخفته علی داشت
 بسی داغ در دل، نهفته علی داشت
 بسی حرفهای، نگفته علی داشت
 که همراه خود بُرد از این دار دنیا

علی رفته امشب، به دیدار زهرا

سیه کرده ابر، الم روی عالم
 گرفته حسن در، بغل زانوی غم
 فرو برده سر در، گریبان ماتم
 که نخل عدالت، بیافتاده از پا

علی رفته امشب، به دیدار زهرا

ملائک بریزیدُ بس خون ز دیده
 که خورشید ایمان، به خاک آرمیده
 از این جسم خاکی، علی پرکشیده

نیاید دگر چون، علی مرد تقوا

علی رفته امشب، به دیدار زهرا

که گیرد دگر شب، سراغ یتیمان؟

نهد که به زانو، سر دردمندان؟

که بخشد تسلی، دل مستمندان؟

به دوشش کشد که، دگر نان و خرما؟

علی رفته امشب، به دیدار زهرا

چو مولای عالم، علی از جهان رفت

ز جسم جهان گوئیا روح و جان رفت

گلستان عرفان به باد خزان رفت

فغان بر شد از فرش بر عرش اعلاء

علی رفته امشب، به دیدار زهرا

کجا رفت تا حق مظلوم گیرد

ز بیدادگر دادِ محروم گیرد

به زانو سر طفل معصوم گیرد

ببخشد به قلب یتیمان تسلا

علی رفته امشب، به دیدار زهرا

حبیب الله معلمی^۱

^۱-کانال حاج حبیب الله معلمی

نوحه ۶۹: مصایب شام شهادت امام علی علیه السلام

بگوئید به طفلان، یتیمان و غریبان
 که نان آورتان رفت، علی از برتان رفت
 شکسته همه دلها، شده سوم مولا
 شده دیدن زهرا، دوی دل مولا
 شد آسوده و راحت، علی از غم و محنت
 شکسته همه دلها، شده سوم مولا
 رسد آه غریبان، رسد ناله ز ویران
 معین فقرا رفت، علی شیر خدا رفت
 شکسته همه دلها، شده سوم مولا
 علی روح عبادت، رسیده به شهادت
 بگوئید به صد آه، به نخل و به مه و چاه
 شکسته همه دلها، شده سوم مولا
 ابوالفضل آسمانی^۱

^۱ -جلوه‌های پنج تن آل عبا، ص ۸۱

نوحه ۷۰: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

ای اهل مسجد، ماتم بگیرید شام غریبان، با هم بگیرید

کوفه امام و سید و رهبر ندارد

شام غریبان علی سحر ندارد

گریه کنید ای، شبهای کوفه ای کوچه‌های، تنهای کوفه

بر طفل مظلومی که نان‌آور ندارد

شام غریبان علی سحر ندارد

ای رخ پریده، رنگ گل یاس دامن شده پر، از اشک عباس

زینب مظلومه دگر پدر ندارد

شام غریبان علی سحر ندارد

تشییع مولا، شد مخفیانه قبرش نهان و، دفنش شبانه

کوفه خبر از غربت حیدر ندارد

شام غریبان علی سحر ندارد

ای ماه کوفه، ای ماه کوفه جز نخل خرما، جز چاه کوفه

از غربت مولا کسی خبر ندارد

شام غریبان علی سحر ندارد

گرید دل شب، پیر غریبی آینَ حبیبی، آینَ حبیبی
 این پیر نابینا کسی در بر ندارد
 شام غریبان علی سحر ندارد
 میثم سازگار^۱

نوحه ۷۱: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

یا علی کوفه ز داغت چکند
 گل پژمرده‌ی باغت چکند
 قبله مرهون علی، شسته از خون علی
 یا علی و یا علی

ای پدر بهر یتیمان همه عمر
 آفرینش به تو مهمان همه عمر
 سفره‌ها منتظر نان تواند
 دیده‌ها در ره احسان تواند
 قبله مرهون علی، شسته از خون علی
 یا علی و یا علی

^۱—حدیث زمزمه، ص ۷۴

تو که بر فاطمه مهمان شده‌ای
 فارغ از محنت دوران شده‌ای
 خیز و یکبار دگر خطبه بخوان
 بده از مأذنه آهنگ اذان

قبله مرهون علی، شسته از خون علی

یا علی و یا علی

مسجد و منبر و محراب علی
 شده بیش از همه بی‌تاب علی
 کعبه در ماتم تنها پسر است
 آن که در عالم هستی پدر است

قبله مرهون علی، شسته از خون علی

یا علی و یا علی

شاعر؟^۱

^۱-نغمه‌های ماندگار، ص ۲۵۱

نوحه ۷۲: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

چرا خمیده نخل‌ها، چرا شکسته قلب‌ها؟

چرا فضای کوفه را، گرفته عطر جان‌فزا؟

وای علی، وای علی...

به آسمان شده بلند، شرار آه دردمند

که سرنمی‌زند چرا، کسی به پیر مستمند؟

وای علی، وای علی...

چه غنچه‌ها که خسته‌دل، دیده به در دوخته‌اند

چه ناله‌های بی‌ثمر، که در گلو سوخته‌اند

وای علی، وای علی...

نمی‌رسد ز مأذنه، دگر نوای آشنا

نمی‌رسد به گوش جان، صدای پای آشنا

وای علی، وای علی...

وقت نیایش و دعا، وقت نیاز با خداست

مسجدیان آمده‌اند، امام و مقتدا کجاست؟

وای علی، وای علی...

ز هجر روی حق شده، به کوفه محشری بپا

گرفته دم خرابه‌ها، علی بیا علی بیا

خمیده پشت ذوالفقار، حیدر کرار چه شد
 به لب رسیده جان‌ها، ماه شب تار چه شد
وای علی، وای علی...

دگر که وا کند گره، ز کار دل شکسته‌ها؟
 که پرکشیده سوی حق، قرار دل شکسته‌ها
وای علی، وای علی...

وای که باب شهر علم، به اهل شهر بسته شد
 به تیغ زهرگین جهل، سر علی شکسته شد
وای علی، وای علی...

چه کودکان که با امید، آمده‌اند پشت در
 به دست کاسه‌های شیر، به روی لب پدر پدر
وای علی، وای علی...

شب دعا شب اثر، شب شفای مرتضاست
 فضا گرفته عطر یاس، شب لقای مرتضاست
وای علی، وای علی...

دمیده بانگ قَدْ قُتِلَ، به سوگ حق نشسته دل
 چرا شبانه می‌رود، جسم علی به زیر گل؟

نوحه ۷۳: مصایب شب شهادت امام علیه السلام

مصحف اشک من، سوره‌ی غربت
یاد زهرا کنم، بر سر تربت
با دلی خسته، گریم آهسته
همه‌ی هست من، رفتی از دست من

ای پدر جان، ای پدر جان

کوفه دیشب نداشت، رنگ و بوی تو را
کودکان می‌کنند، جستجوی تو را
بزم محرومان، گشته داغستان
شب ما بی سحر، تو کجایی پدر

ای پدر جان، ای پدر جان

من و زینب شدیم، به تسلا‌ی هم
روضه‌خوان عزاء، نغمه‌پرداز غم
یاد غم‌هایت، جای زهرایت
خون دل‌های تو، اشک تنهای تو

ای پدر جان، ای پدر جان

بوده عمری تو را، استخوان در گلو
 راز مظلومی‌ات، با پیمبر بگو
 مادرم زهرا، بنگرد آنجا
 فرق بشکسته‌ات، زخم خون بسته‌ات

ای پدر جان، ای پدر جان

ای شب قدر ما، از چه پنهان شدی
 گل عشق و نماز، از چه پژمان شدی
 رهبر مظلوم، کشته‌ی معصوم
 کوفه شد بی‌اذان، بار دیگر بخوان

ای پدر جان، ای پدر جان

جعفر رسول‌زاده^۱

نوحه ۷۴: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

مسجد کوفه شد، بی تو تنها علی
انتظار تو را، می کشد یا علی

یا علی یا علی، یا علی یا علی

روی گلدسته‌ها، پرچم غم زدند
بر دل شیعیان، داغ ماتم زدند
پرچم سوگ تو، گشته برپا علی

یا علی یا علی، یا علی یا علی

کودکان یتیم، بی قرار تواند
همچو کعبه ز غم، سوگوار تواند
بحر خون کرده‌اند، دیده‌ها را علی

یا علی یا علی، یا علی یا علی

همچو زهرا شد ای، گوهر تابناک
در دل شب نهان، پیکرت زیر خاک
جان فدای تو ای، شمع دلها علی

یا علی یا علی، یا علی یا علی

محمود تاری^۱

^۱-شراذهای عزا، ص ۴۴

نوحه ۷۵: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

حق امیرالمؤمنین ادا شد
 فرق منیر او ز هم جدا شد
 بر آسمان بلند این ندا شد

شد کشته حیدر الله اکبر

تسلیت ای فاطمه‌ی شهیده
 علی به آرزوی خود رسیده
 از حق ندای ارجعی شنیده

شد کشته حیدر الله اکبر

رکن هدایت بر زمین فتاده
 صورت به محراب دعا نهاده
 زهرا به بالای سرش ستاده

شد کشته حیدر الله اکبر

ای نخل‌ها خون جگر ببارید
 ای چاه‌ها ناله ز دل برآرید
 دیگر امیرالمؤمنین ندارید

شد شسته از خون چهره‌ی امامت
نقش زمین شد قامت قیامت
یا حضرت زهرا سرت سلامت

شد کشته حیدر الله اکبر

بر اهل کوفه این ندا رسیده
بسته علی در موج خون دو دیده
اشک حسن بر صورتش چکیده

شد کشته حیدر الله اکبر

ای مسجد کوفه خدا خدا کن
خورشید خون گرفته را صدا کن
عباس را تو از پدر جدا کن

شد کشته حیدر الله اکبر

میثم سازگار^۱

^۱- از صیام تا قیام، ص ۱۲۱

نوحه ۷۶: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

یا علی رفتی، زیر گِل خفتی

غربتت را با، فاطمه گفتی

بی تو شد کوفه غرق واویلا

یا علی مولا، یا علی مولا

ای درختان از، اشک تو سیراب

شسته با خونت، دامن محراب

با روی گلگون، رفتی از دنیا

یا علی مولا، یا علی مولا

هم محبانت، در عزا ماندند

هم یتیمان، بی غذا ماندند

اشکشان جاری، گشته برسیما

یا علی مولا، یا علی مولا

بی تو از صحرا، ناله می خیزد

نخل خرما خون، بر زمین ریزد

می زند بر سر، زینب کبری

یا علی مولا، یا علی مولا

گریهات در دل، خندهات بر لب
 کشتنت در روز، تشییعت در شب
 مثل مظلومه، همسرت زهرا
 یا علی مولا، یا علی مولا

میثم سازگار^۱

نوحه ۷۷: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

فلک گریه کن در عزای علی
 که هستی بگرید برای علی
 علی یا علی
 علی رفت و راحت شد از رنج و غم
 پرید از قفس جان مرغ حرم
 نبیند دگر روی اهل ستم
 چه خون شد دل حق نمای علی
 علی یا علی

^۱-حدیث زمزمه، ص ۷۲

ز دل‌های پژمرده‌ی بینوا
 ز ویرانه‌ها کوچه‌ها نخل‌ها
 بپرس از دل چاه درد آشنا
 چه شد گریه‌ی بی‌صدای علی

علی یا علی

علی رفت و دین خدا شد یتیم
 عدالت پس از مرتضی شد یتیم
 یتیمان دلم چون شما شد یتیم
 که دارد به عالم ولای علی

علی یا علی

در آن نیمه‌شب خاک شد سینه‌چاک
 غریبانه شد جسم مولا به خاک
 سلام خدایش بر آن جان پاک
 بر آن غربت لحظه‌های علی

علی یا علی

میثم سازگار^۱

^۱-حدیث زمزمه، ص ۷۸

نوحه ۷۸: مصایب شب شهادت امام علی علیه السلام

علیّ مَعَ الحقِّ وَ حقِّ با علی ست

الفبای عرفان حق تا علی ست

دم عیسوی و ید موسوی

به اذن خدا و به یک یا علی ست

علی یا علی یا علی یا علی

به لب ذکر یا حق به کف ذوالفقار

بود مظهر قهر پروردگار

به یک گردش ذوالفقار علی

بپاشد ز هم لشکری بی شمار

علی یا علی یا علی یا علی

دمش بر تن عالم احیاگر است

کلامش چو خورشید روشنگر است

اگر کعبه شد قبله‌ی عالمین

از آن رو که مولود او حیدر است

علی یا علی یا علی یا علی

امیری که هستی ز هستش بود

بقای دو عالم به دستش بود

نگردم دمی از ولایش جدا
دلّم تا ابد پای بستش بود

علی یا علی یا علی

نفس‌های اهل ولا یا علی‌ست
نوای دل بی‌نوا یا علی‌ست
در آیین و در مکتب نوکری
سرآغاز هر کار با یا علی‌ست

علی یا علی یا علی

خدایا به یاسی که پرپر شده
فدایی نفس پیمبر شده
به آن تربتی که ندارد نشان
نشان غریبی حیدر شده

علی یا علی یا علی

به غم‌های بی‌انتهای علی
به آن گریه‌ی بی‌صدای علی
به سوز دعای سحرگاه او
عجین کن دلّم با ولای علی

علی‌امینی^۱

فهرست منابع

فهرست منابع:

- ۱- جلوه‌های پنج تن آل عبا، ابوالفضل آسمانی، انتشارات صالحان، قم، ۱۳۹۱
- ۲- گلزار مصطفی، حاج حسین علیزاده، انتشارات علی‌زاده مشهد، ۱۳۹۱
- ۳- شراره‌های عزا، محسن حافظی، انتشارات اسلام، تهران ۱۳۸۸
- ۴- نخل میثم، جلد ۵، غلامرضا سازگار، چاپ و نشر بین الملل، تهران، ۱۳۹۳
- ۵- شراره‌های ماتم، محسن حافظی، انتشارات اسلام، تهران ۱۳۸۸
- ۶- خورشید کعبه، محمدجواد غفور زاده، نشر جمهوری، ۱۳۹۳
- ۷- از صیام تا قیام، میثم سازگار، مؤسسه هنر و ادبیات هلال ۱۳۹۱
- ۸- حدیث زمزمه، حاج حسن باقری و جعفر رسول‌زاده، انتشارات عصر ظهور، قم، ۱۳۸۴

- ۹- نغمه‌های ماندگار، غلامرضا قنبری، نشر طلوع فردا، یزد
۱۳۹۴
- ۱۰- اشک و سرور، شیدا نیشابوری، نشر عفت، شهر ری
۱۳۸۳
- ۱۱- آوای مداحی، جلد ۲، حسین معصومی، نشر صالحان
قم، ۱۳۹۵
- ۱۲- کدام جمعه، سید مجتبی شجاع، نشر نورالکتاب، مشهد،
۱۳۹۵
- ۱۳- گلزار ثابت، قاسم استادی، نشر علی زاده، مشهد، ۱۳۷۴
- ۱۴- بهار بی خزان، سید رضا مؤید، به نشر، مشهد، ۱۳۹۳
- ۱۵- نوای ذاکرین، حسین معصومی، نشر زمینه سازان ظهور
امام عصر (عج)، قم، ۱۳۹۳
- ۱۶- ای قلب‌ها بسوزید، ژولیده نیشابوری، نشر سینایی،
۱۳۷۸
- ۱۷- آتش مهر، حسین فتحی، نشر بین الملل، تهران، ۱۳۹۲
- ۱۸- کلید گمشده، سید حسن خوش‌زاد، نشر نورالکتاب،
مشهد، ۱۳۹۳

۱۹- ای اشک‌ها بریزید، حسان، نشر بدرقه جاویدان، تهران، ۱۳۹۰

۲۰- ستارگان حجاز، سید رضا یعقوبیان، نشر عروج اندیشه، مشهد، ۱۳۹۳

۲۱- نوای عشق حسینی، اکبر محامدیان، چاپ گیتی، ۱۳۶۹
 ۲۲- شمیم ولایت، سید مهدی بامشکی، نشر رستگار، مشهد، ۱۳۸۵

۲۳- نسیم ولایت، امیر محمودی، نشر توحید، تهران، ۱۳۹۱
 ۲۴- سرود روح القدس، محمد علی صاعد اصفهانی، نشر کانون پژوهش، اصفهان، ۱۳۸۶

۲۵- کانال تلگرامی حاج حبیب الله معلمی:

<https://t.me/habibollahmoallemi>

۲۶- کانال تلگرامی مجمع الذاکرین امام رضا علیه السلام:

https://t.me/majma_emamreza

۲۷- کانال تلگرامی جواد هاشمی (تربت):

https://t.me/javadhashemi_torbat

۲۸- کانال تلگرامی اشعار آیینی حسینی:

<https://t.me/hosenih>

۲۹- کانال متن نوحه‌های آهنگران:

https://t.me/text_nohe

۳۰- کانال میثم مؤمنی نژاد:

<https://t.me/meysammomeninejad>

۳۱- سایت نخل میثم:

www.nakhlemeysam.ir

۳۲- کانال سید محسن حسینی:

https://t.me/s_m_zaker

کتاب فروشے امینے

مشہد، گلشہر، نبش گلبوی ۱

۰۹۳۸۰۵۷۳۱۰۰

جہت دریافت سبکھا بہ کانال مجمع الذاکرین امام رضا
علیہ السلام در تلگرام و بہ آدرس زیر مراجعہ کنید:

https://t.me/majma_emamreza